

คู่มือ

อุทิศบุญที่ได้ผล

โดย พระเกษม อาจิณฺณสีโล

ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑

จัดพิมพ์เป็นธรรมทาน ห้ามจำหน่าย

“พระไตรปิฎก เป็นตาที่วิเศษยิ่ง”

“พระไตรปิฎก เป็นหูที่วิเศษยิ่ง”

“พระไตรปิฎก เป็นจมูกที่วิเศษยิ่ง”

“พระไตรปิฎก เป็นลิ้นที่วิเศษยิ่ง”

“พระไตรปิฎก เป็นกายที่วิเศษยิ่ง”

“พระไตรปิฎก เป็นใจที่วิเศษยิ่ง”

“พระไตรปิฎก เป็นครู-อาจารย์ที่วิเศษยิ่ง”

“พระไตรปิฎก เป็นพ่อ-แม่ที่วิเศษยิ่ง”

“พระไตรปิฎก เป็นมิตรและเข็มतिकที่วิเศษยิ่ง”

“พระไตรปิฎก เป็นแผนที่และป้ายบอกทางที่วิเศษยิ่ง”

“พระไตรปิฎก เป็นแสงสว่างส่องทางสู่นิพพานที่วิเศษยิ่ง”

จากวัดป่าสามแยก

สารบัญ

“ การให้ธรรมเป็นทาน ชนะการให้ทานทั้งปวง แต่ก็ไม่ควรลืมหานทั้งปวง เพื่อธรรมทานจะได้บริบูรณ์ ”

พระภิกษุ อภินนฺโท

(อนุโมทนา หลวงพ่อเกษม อาจิณฺณสีโล)

วัดป่าสามแยก หมู่ ๙ บ้านห้วยยางทอง ต.วังกวาง

อ.น้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

คำเตือน

ห้ามทำการคัดลอก-เพิ่มเติม-ตัดต่อ ส่วนหนึ่งส่วนใด
หรือทั้งหมดเพื่อการจำหน่าย แต่หากทำเพื่อแจกจ่าย
โดยไม่คิดมูลค่า ให้ทำได้ โดยไม่ต้องขออนุญาต.

๑. บุญ ๑๐ ประเภท เล่ม ๗๕ หน้า ๔๒๗	๖
- ทำความเข้าใจตรงนี้ก่อน	๗
- อุทิศบุญไปให้ใคร	๙
- การอุทิศแบบง่าย ๆ และถูกต้อง	๑๑
- ปฏิบัติการเบิกบุญ ธุรกิจนำลงทุนประจำวัน	๑๓
- การอุทิศบุญในพระไตรปิฎกฯ	๑๗
- ทำไมต้องรับอุทิศบุญทันที	๑๗
- เบิกบุญบ่อย ๆ บุญจะไม่ลดไปจนหมดหรือ?	๑๙
- เครื่องรางของขลังมีอำนาจกันไม่ให้อุทิศบุญออก	๒๐
- อุบาสกชั่ว	๒๒
- คนตาย-คนที่ยังมีชีวิต อุทิศบุญให้ต่างกันอย่างไร?	๒๓
- ผลดีของการส่งบุญ	๒๖
๒. การเบิกบุญที่ทำได้ เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ	๒๗
- การค้าขาย	๒๗

- การทำนา-ทำสวน	๒๙
- การเป็นลูกจ้าง	๒๙
- การสมัครงาน	๓๐
- การทวงหนี้	๓๑
- การตามหาคนหาย	๓๒
- แก้นายเวรด้วยการเนรมิต	๓๒
- การสะเดาะเคราะห์-ผูกดวง	๓๔
- แก้กุณโสัย	๓๕
- การนิมนต์พระมาโล่ผี	๓๖
- อย่าติดฝ้ายนตกันผีไว้ในบ้าน	๓๗
- ตั้งศาลด้วยบุญ	๓๙
- อบรมลัมภ์ทางกระแสดิจิต	๔๐
๓. โรคร้ายนานาชนิด ลองพิชิตด้วยการส่งบุญ	๔๒
- วิธีปฏิบัติต่อผู้ป่วยใกล้ตาย	๔๗
- การเปิดโอกาสให้หมอที่เป็นเทวดา ช่วยทำการตรวจรักษาตัวเรา	๕๑

- โรคไม่ทราบสาเหตุ

๕๒

- การอุทิศบุญในโรงพยาบาล

๕๖

๔. วิธีแก้ไขสำหรับผู้มีบุตรยาก

๕๘

- วิธีแก้ไขของผู้ที่เคยทำแท้ง

๖๘

๕. การเปิดบุญไว้ให้ชาวทิพย์เบิกเอาเอง

๗๑

- ประกาศให้ชาวโลกทิพย์ทั้งหลาย
ทราบวิธีเบิกบุญเองได้

๗๑

- คำเตือนสำหรับชาวโลกทิพย์

๗๔

- การสวดมนต์

๗๕

- การภาวนา

๗๗

- การอุทิศบุญจากการภาวนา

๗๙

๖. แก้อาการป่วยสังคมโลก

๘๑

๗. ขอร้องต่อชาวโลกในความโง่ของตน

๘๙

- เรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎกฯ

๙๙

- วิธีปฏิบัติต่อเงิน-ทอง สำหรับพระ

๑๐๒

- คำขอมาพระรัตนตรัย

๑๐๗

๑. บุญ ๑๐ ประเภท

ทำความเข้าใจตรงนี้ก่อน

เล่ม ๗๕ หน้า ๔๒๗

๑. ทานมัย บุญสำเร็จจากการให้ทาน
๒. ศิลมัย บุญสำเร็จจากการรักษาศีล
๓. ภาวนามัย บุญสำเร็จจากการภาวนา
๔. อปายนมัย บุญสำเร็จด้วยการประพุดิอ่อนน้อม
๕. เวยยาวัจจมัย บุญสำเร็จด้วยการช่วยขวนขวายรับใช้
๖. ปัตติทานมัย บุญสำเร็จด้วยการให้ส่วนบุญ
๗. ปัตตานุโมทนามัย บุญสำเร็จด้วยการยินดีบุญของผู้อื่น
๘. ธัมมัสสวนมัย บุญสำเร็จด้วยการฟังธรรม
๙. ธัมมเทศนามัย บุญสำเร็จด้วยการแสดงธรรม
๑๐. ทิฏฐุชุกัมม บุญสำเร็จด้วยการทำความเห็นให้ตรง

๑. คำว่า “อุทิศบุญ เอาบุญให้, ส่งบุญ, โอนบุญ, จ่ายบุญ” มีความหมายอย่างเดียวกัน วิธีปฏิบัติคือขณะที่เรากำลังทำบุญอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ เมื่อมีบุญเกิดขึ้นในใจแล้วให้ริบอุทิศบุญทันที โดยการคิดในใจว่าให้บุญนี้ถึงแก่ผู้ที่เราต้องการให้เขาได้รับบุญ ซึ่งโดยมากก็ได้แก่ พวกญาติที่ตายจากโลกนี้แล้วไปเกิดในโลกทิพย์ หรือพวกที่มีกายเป็นทิพย์อยู่แล้ว เช่น ผี, เปรต, เทวดา เป็นต้น

๒. คำว่า “เบิกบุญ” คือเมื่อเราได้ทำบุญอย่างใดอย่างหนึ่งเสร็จไปแล้ว และปฏิบัติตามวิธีในข้อ ๑. ไม่ทัน (ไม่ได้อุทิศบุญให้ทันที) หากเราต้องการนำบุญนั้นกลับมาใช้ประโยชน์อีกก็สามารถใช้วิธี “เบิกบุญ” กลับมาได้ โดยให้คิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ” ก่อนที่จะเบิกบุญทุกครั้ง

อุทิศบุญไปให้ใคร

หมายเหตุ ที่ให้คิดว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์” ลั่น ๆ โดยไม่มีคำว่า “พระ” นำหน้านั้นเพื่อให้ คิดจ่ายบุญได้ไวและกระชั้นขึ้น ไม่มีเจตนาจะลบหลู่ แต่อย่างใด ก็เหมือนที่เราบริกรรมภาวนาว่า “พุทโธ” โดยไม่มีคำว่า “พระ” นำหน้า นั่นแล แต่ถ้าใครยังติด ในการว่า “พระ” นำหน้าอยู่ก็ใช้ได้ตามถนัด

การอุทิศบุญและการเบิกบุญจากสวรรค์นั้น มุ่งให้แก่กลุ่มเป้าหมาย ๔ กลุ่มใหญ่ คือ

๑. **กลุ่มญาติ** มี ญาติ, พี่, ปิตา, เปต, ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, กิณนรา, เจือก, อสูร, เทวดา, มาร, พรหมที่เป็นญาติของเรา เมื่อตาย แล้วไปเกิดในกำเนิดเหล่านี้

๒. **กลุ่มที่รักษา** มี พี่, เปต, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, เจือก, กิณนรา, เทวดา ฯลฯ

๓. **กลุ่มนายเวร** มี พี่, เปต, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, เจือก, กิณนรา, เทวดา ฯลฯ ทั้งที่กำลังจะเดินทางมา, ทั้งที่มาถึงแล้ว และที่ทำให้ เราไม่สบายทำอะไรติดขัดไปหมด เช่น คนที่ฆ่าสัตว์มาก ก็ยังมีนายเวรจำพวกผีสัตว์ต่าง ๆ คอยติดตามอยู่มาก

“ธรรมเหล่าใดเกิดแต่เหตุ

พระตถาคตทรงแสดงเหตุแห่งธรรมเหล่านั้น
และความดับของธรรมเหล่านี้
พระมหาสมณะทรงสั่งสอนอย่างนี้.”

เล่ม ๖ หน้า ๑๒๓ ชุด ๙๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

การอุทิศบุญแบบง่ายๆ และถูกต้อง

การอุทิศหรือโอนบุญ สามารถทำได้ในทุกโอกาส ดังนี้

๑. การโอนบุญในชีวิตประจำวัน

ขณะที่ทำงานใดก็ตาม ผู้ทำมีความสุข (ที่เป็นความดี) และมีความยินดีในการกระทำนั้น ถือว่าเกิดบุญแล้ว เช่น

ตอนเช้า

- ทำกับข้าวให้พ่อ แม่ รับประทาน
- ป้อนข้าวให้ลูกกิน
- ให้เงินลูกไปโรงเรียน
- ให้อาหารแก่สุนัข ฯลฯ

ตอนกลางวัน

- เปิดประตูห้องให้เจ้านาย
- เลี้ยงอาหารเพื่อนร่วมงาน
- ยกแก้วน้ำมาเลี้ยงแขก
- ขับรถไปส่งเพื่อน ฯลฯ

หลวงพ่อกษม กล่าวว่า “อย่างเราฆ่าไก่ไปตัวหนึ่ง ตัวไรจำนวนเป็นหมื่น ๆ ตัวที่อยู่กับไก่ก็ตายไปด้วย ทั้งผีไก่ ผีโร มันแค้นเรา ถ้าส่งบุญให้มันอุทวิธี่เมื่อมันได้รับบุญแล้วเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้น มันก็หายแค้นเราได้”

๔. กลุ่มเชื้อโรค เชื้อจุลินทรีย์กลุ่มนี้ บางพวกก็เป็นนายเวร บางพวกก็เป็นผู้ดูแลรักษา อาศัยอยู่ตามระบบต่าง ๆ ของร่างกาย ถ้าเราอุทิศบุญให้เขา เขาก็จะเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้น ไม่กลับมาเกิดในร่างกายเราอีก บางพวกเขาจะรับบุญได้ทันที แต่บางพวกก็ต้องตายก่อนจึงจะรับบุญได้ แต่ไม่ต้องห่วง เพราะเขามีมากมายหลายล้าน ย่อมมีตัวตายตัวเกิดอยู่เนื่อง ๆ เมื่อเราอุทิศบุญไปให้เขา เขาก็จะได้รับทันที

บัณฑิตย่อมสำนึกถึงคุณนี้ว่า เหตุนี้ เพื่อทำสิ่งที่ไม่พอใจก็จริง ถึงอย่างนั้น เหตุนี้ เมื่อทำเข้าย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์ดังนี้ เขาย่อมกระทำเหตุนี้ เหตุนี้อันเขากระทำอยู่ ย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์.

เล่ม ๓๕ หน้า ๓๑๐ ชุด ๙๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

ตอนกลางคืน

- ห่มผ้าห่มให้ลูก
- ปูที่นอนให้พ่อแม่
- ฟังธรรมแล้วเกิดความรู้อึ้ง
- ปฏิบัติอบรมภาวนาใจ ฯลฯ

เมื่อทำกิจกรรมเหล่านี้ด้วยความพอใจ ยินดี จัดว่ามีบุญเกิดขึ้นแล้ว สามารถโอนบุญออกไปสู่กลุ่ม เป้าหมายได้ตามที่เราต้องการ เช่น ถ้าปูที่นอนให้พ่อแม่เสร็จ ให้คิดในใจทันทีว่า “บุญจากการปูที่นอนให้พ่อแม่นี้จึงถึงนายเวรที่มาถึงข้า, เทวดารักษาพ่อ แม่ พี่ น้อง และข้า” ดังนี้ เป็นต้น

บัณฑิตยคมสำเนียงกึ่งนี้ว่า เหตุนี้ เพื่อทำสิ่งที่พอใจก็จริง ถึงอย่างนั้น เหตุนี้ เมื่อทำเข้าย่อมเป็นไปเพื่อความฉิบหาย ดังนี้ เขาย่อมไม่กระทำเหตุนั้น เหตุนั้นอันเขาไม่กระทำอยู่ ย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์.

เล่ม ๓๕ หน้า ๓๑๑ ชุค ๔๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

ปฏิบัติการเบิกบุญ ธุรกิจนำลงทุนประจำวัน

ตื่นเช้า เบิกบุญให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเราโดยทางฝัน รวมทั้งให้เทวดาประจำตัว, นายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอกและภายในร่างกาย ตลอดจนชาวทิพย์ คือ (ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต, ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, ยมทูต, กิณรา, เจือก, อสูร, เทวดา, มาร, พรหม) ที่เป็นญาติของเราและสถิตอยู่บริเวณบ้านนี้

หมายเหตุ ในวงเล็บ ถ้าเรารู้ว่าเป็นชาวทิพย์กลุ่มไหนให้เจาะจงกลุ่มนั้นไปเลยก็ได้ ถ้าไม่รู้ก็ให้ตามพอใจ

เข้าห้องน้ำ เบิกบุญให้แก่ แบททิเรียว, จุลินทรีย์ต่างๆ ที่ตายจากการอาบน้ำชำระร่างกายของเรา รวมทั้งให้แก่เชื้อโรคต่าง ๆ ที่ออกไปจากร่างกายของเรา

เพราะการขับถ่ายทั้งอุจจาระ ปัสสาวะ ก่อนออกจากห้องน้ำก็เบิกบุญให้กับเชื้อโรคทั้งหมดที่อยู่ในห้องน้ำ

เวลากินข้าว เบิกบุญให้แก่วิญญาณสัตว์ที่สถิตในผัก ในข้าว ในเนื้อสัตว์ ในน้ำ ในอาหารทั้งหมดนั้น รวมทั้งให้กับดวงใจของสัตว์ที่ตายซึ่งเรานำมาทำอาหารด้วย

ไปทำงาน เบิกบุญให้เทวดาประจำรถ, เทวดาประจำคนขับรถและผู้โดยสาร, ภูต, ผี, ปีศาจที่สถิตกับรถ และบอกให้เทวดาคุ้มครอง ป้องกันให้การเดินทางปลอดภัย

ขณะเดินทาง เบิกบุญให้แก่ชาวทิพย์ ที่สถิตอยู่ตามถนนหนทางจนถึงที่ทำงาน เบิกบุญให้เทวดาประจำตัวผู้ร่วมงาน ตลอดจนถึง(ชาวทิพย์)ที่สถิตอยู่ในที่ทำงาน

ถ้ามีอาการเครียด เบิกบุญให้แก่เทวดาประจำตัว นายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอกและภายในร่างกาย รวมทั้งที่ก่อกรรมอยู่รอบดวงจิตของเรา

กลับจากทำงาน เบิกบุญให้แก่ชาวทิพย์ที่สถิตอยู่ในรถและตามถนนที่เดินทางกลับ

เมื่อถึงบ้าน เบิกบุญให้แก่ชาวทิพย์ ที่เป็นญาติของเราและสถิตอยู่บริเวณบ้าน

ถ้านอนไม่หลับ เบิกบุญให้แก่นายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอก-ภายในร่างกายและที่ก่อกรรมอยู่รอบดวงจิตของเรา หรือให้แก่ผู้ที่ทำให้เรานอนหลับได้ในขณะนี้ เป็นต้น (ให้คิดว่า)

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้าให้ผู้ที่ทำให้ข้านอนไม่หลับ และผู้ที่ทำให้ข้าหลับได้”

๒. การไอนบุญเมื่อไปวัด

- ขณะใส่บาตรหรือถวายของพระ เมื่อของหลุดจากมือตัวเองไป ให้คิดทันทีว่า **“บุญนี้ให้แก่ นายเวรที่มาถึงข้า, เทวดารักษาข้าและคนในครอบครัว”** เป็นต้น

- ขณะกราบพระ ให้คิดไอนบุญตั้งแต่กราบครั้งแรก

แรกจนถึงครั้งสุดท้ายว่า “บุญนี้ให้แก่ ภูต, ผี, ปีศาจ, เทวดาผู้สถิต ณ บริเวณนี้ ได้บุญแล้วอย่ากวนข้านะ” เป็นต้น

- ขณะเห็นคนทำความดี เช่น เห็นคนนั่งสมาธิ หรือเดินจงกรม, เห็นคนถวายอาหารให้พระ ให้คิดทันทีว่า “ขออนุโมทนาในบุญที่ท่านทำนี้ บุญนี้ให้แก่ เทวดารักษาบ้านและที่ทำงานข้า” ได้บุญแล้วช่วย บันดาลให้กิจการของข้าเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง” เป็นต้น

- ขณะฟังเทศน์จากพระก็โอบนบุญได้ เช่นเมื่อ ฟังเทศน์แล้วเกิดความรู้ความเข้าใจขึ้น ให้คิดทันทีว่า “บุญที่เกิดจากการฟังเทศน์นี้ให้แก่ภูต, ผี, ปีศาจ, เปรต, เทวดาที่สถิตอยู่รถ, บ้าน, นา, ไร่, สวน, ต้นพืช, ต้นผัก, ต้นข้าวของข้า ฯลฯ ได้บุญแล้วช่วยดูแลผลผลิตของ ข้าให้ดีด้วยแล้วข้าจะโอบนบุญให้อีก” เป็นต้น

เหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างในการทำดีจนเกิด บุญขึ้น แล้วก็โอบนบุญนั้นออกไปสู่กลุ่มเป้าหมายให้ได้ รับความสุขด้วย

การอุทิศบุญในพระไตรปิฎกฯ

เล่ม ๓๙ หน้า ๒๘๔

ลำดับนั้น พระราชาถวายข้าววาคุ ของเคี้ยว ของกิน เป็นต้น แล้วทรงอุทิศ ในทันใดนั่นเอง ข้าววาคุ ของเคี้ยวและของกินอันเป็นทิพย์ก็บังเกิดแก่เปรต พวกนั้น. เปรตพวกนั้นก็พากันบริโภคของทิพย์เหล่านั้น มีอินทรีย์(ร่างกาย) เอิบอím.

ทำไมต้องริบอุทิศบุญทันที

หลวงพ่อกษม อธิบายว่า “เมื่อเราทำบุญเช่น ใส่บาตร หรือให้สิ่งของกับคนทั่วไป เป็นต้น ในขณะที่ สิ่งของที่เราให้หลุดออกไปจากมือของเราตกไปอยู่ใน มือของผู้รับแล้วนั้น บุญจะเกิดขึ้นและอยู่กับเรา ประมาณ ๓ วินาที หลังจากนั้น บุญก็จะหายจากเราและ

เบิกบุญบ่อยๆ บุญจะไม่ลดจนหมดหรือ?

ไปรอเราอยู่ในสวรรค์ชั้นใดชั้นหนึ่ง โดยแปรสภาพเป็นวิมาน เมื่อเราตายแล้วจึงจะได้ไปเสวยบุญอยู่ในวิมานนั้น ดังนั้นเมื่อได้ทำบุญ เช่นถวายของให้พระแล้วภายในเวลาประมาณ ๓ วินาที ต้องรีบอุทิศบุญ หรือโอนบุญในทันที(ตามวิธีการในข้อ ๑) ถ้าหากว่าพ้นจาก ๓ วินาทีไปแล้ว ต้องใช้วิธีเบิกบุญกลับมาอีก (ตามวิธีการในข้อ ๒)

สรุปวิธีเอาบุญมาใช้ประโยชน์ ๒ วิธีคือ

๑. ทำบุญแล้วอุทิศให้จับพลัน ให้คิดว่า บุญนี้ให้ญาติ-ให้เทพที่รักษา-ให้นายเวร-ให้เชื้อโรค ของข้า
**ถ้าเป็นผู้อื่น ก็เปลี่ยนไปตามชื่อบุคคลนั้น ๆ

๒. เบิกบุญจากสวรรค์ส่งให้ ให้คิดว่า ขออำนาจพุทธ-ธรรม-สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ญาติ-ให้เทพที่รักษา-ให้นายเวร-ให้เชื้อโรค ของข้า
**ถ้าเป็นผู้อื่นก็เปลี่ยนไปตามชื่อบุคคลนั้น ๆ

การอุทิศ คือการคิดเอาบุญให้ มีใ้ทำการรดน้ำแล้วเขาไปเททิ้ง

หลวงพ่อกษม ตอบว่า “ไม่หมด เพราะบุญของเราจะสะสมอดขึ้นเรื่อยๆ และบุญที่สะท้อนกลับจากการให้บุญแก่เทวดา หรือ ภูต, ผี ฯลฯ นั้น จะสะท้อนกลับมามากกว่าเก่าเยอะ ได้บุญเพิ่มมากขึ้นไปอีก เพราะฉะนั้น จงเบิกเถิด เอามาจ่ายยังงี้ก็ไม่หมด ยิ่งให้ยิ่งได้เพิ่ม...

(หลวงพ่อกษม) “เราเคยเห็นคนเบิกบุญจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ คือ บุญของเขาที่อยู่ชั้นดาวดึงส์ เบิกมาหมดเลยนะ แล้วเราก็นั่งดูวิมานของเขาที่ดาวดึงส์พอเขาเบิกบุญ วิมานของเขาก็หายวับ แสงสว่างมาปรากฏที่เขา พอเขาจ่ายออก ๆ ๆ หยุดจ่ายปั๊บแสงสว่างของเขาก็หาย จึงกลับไปตรวจสอบดูที่ดาวดึงส์อีก แต่ไม่เห็นวิมานของเขา จึงตรวซขึ้นไปดูบนสวรรค์อีกชั้นที่ยามา ซึ่งเป็นชั้นที่สูงขึ้นไปอีกปรากฏว่าไปเห็นวิมานของเขาอยู่ที่นั่น อ้อ..เป็นอย่างนี้เอง” เบิกเถิด ยิ่งเบิก บุญยิ่งสะสมอดขึ้นเรื่อยๆ

เครื่องรางของขลัง

มีอำนาจกันไม่ให้อุทิศบุญออก

(หลวงพ่อกษม) เอ้อ...เกือบลืม ใครที่มีพวกเครื่องรางของขลังห้อยมัดอยู่ตามตัวหรือมีอยู่ตามบ้านคนๆ นั้น จะอุทิศบุญไม่ออกนะ อาตมาเพิ่งจะเห็นเรื่องนี้เร็ว ๆ นี้จริง ๆ นะ จริง ๆ เวลาโยมสองคนมาทำบุญที่วัดเห็นได้ชัดเลยว่า คนไหนมีเครื่องรางของขลังอยู่คนไหนไม่มี เพราะกระแสบุญที่จ่ายออกแตกต่างกันมาก แล้วบ้านไหนที่มีเครื่องรางของขลังอยู่เนี่ย จะเห็นกระแสป้องกันห่อหุ้มบ้านนั้นไว้คนในบ้านนั้นก็ จะอุทิศบุญไม่ออก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนในบ้านนั้น เช่น ผี-เทวดา ต่างๆ ก็จะรับบุญได้ลำบาก แม้ญาติที่อยู่สวรรค์ชั้นสูงขึ้นไป จะลงมาช่วยเหลือคนนั้นก็เข้าได้ลำบากเพราะมีอำนาจของเครื่องรางของขลังเหล่านั้นกีดกันเขาเอาไว้ ฉะนั้นหากใครมี หรือบ้านไหนมี ก็

ให้อธิษฐานมลายมนต์ออกแล้วนำไปทำลายทิ้งซะ ไม่ว่าจะเอาไปเผาไฟหรือเอาไปฝังก็ได้ แต่เผานี่จะดีที่สุดปลอดภัยดี โดยก่อนที่จะอธิษฐานมลายมนต์ให้อธิษฐานเอาบุญให้มาเป็นเกราะป้องกันร่างกายก่อนว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้าให้มาเป็นเกราะกำบังร่างกายข้าให้ปลอดภัย จากมนต์และภุตผีปีศาจที่อยู่กับสิ่งเหล่านี้ด้วยเทอญ” (ในกรณีที่เราแกะออกมารวมกันไว้) แล้วก็อธิษฐานมลายมนต์ออกว่า **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลให้มนต์ที่อยู่กับของเหล่านี้ให้มลายไป”** ให้คิดแบบนี้หลาย ๆ รอบ แล้วก็นำไปเผาทำลายทิ้งเสีย หากเป็นรูปเหรียญของครูบาอาจารย์ให้นำไปไว้ที่วัด

บอกตรง ๆ เลยนะ แม้แต่พระพุทธรูปที่เขาเสกมาเนี่ยยังมีอำนาจป้องกันเลย ฉะนั้นหากใครอยากจะทำอุทิศบุญได้โดยสะดวกคล่องแคล่ว และอยากให้ญาติทิพย์ของตนเองเข้าช่วยเหลือได้โดยสะดวกละก็ ให้นำของเหล่านั้นออกจากบ้านไปให้หมด

แต่ถ้าใครไม่อยากจะออกก็อยู่ด้วยกันกับผีปีศาจที่เคยอยู่มาก่อนด้วยกันต่อไป ซึ่งเมื่อเขามีความทุกข์ทรมาณอยู่ เขาก็ยอมทำให้ผู้อยู่อาศัยในบ้านเดียวกันกับเขาทุกข์ทรมาณได้เช่นเดียวกัน แล้วจะมาโทษว่าทำบุญมามากแล้วอุทิศบุญมาก็มากแล้วไม่เห็นมีอะไรดีขึ้นเลย อย่ามาพูดให้ได้ยินนะ มันทุเรศ ทุเรศ คนแบบนี้.....

อุบาสกข์

เล่ม ๓๖ หน้า ๓๗๓

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อุบาสกข์ประกอบด้วยธรรม ๕ ประการ ย่อมเป็นอุบาสกผู้เลวทราม เศร้าหมองและน่าเกลียด ธรรม ๕ ประการ เป็นไฉน ? คืออุบาสกเป็นผู้ไม่มีศรัทธา ๑ เป็นผู้ทุศีล ๑ เป็นผู้ถือมงคลตื่นข่าว เชื่อมงคลไม่เชื่อกรรม ๑ (คือ

เชื่อเครื่องรางของขลัง-หมอดู-ดวงดาว เป็นต้น) แสวงหาเหตุบุญภายนอกศาสนานี้ ๑ ทำการสนับสนุนในศาสนานั้น ๑

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อุบาสกผู้ประกอบด้วยธรรม ๕ ประการนี้แล เป็นอุบาสกผู้เลวทราม เศร้าหมอง และน่าเกลียด

คนตาย-คนที่ยังมีชีวิต

อุทิศบุญให้ต่างกันอย่างไร

สำหรับคนที่ยังมีชีวิต เราไม่ต้องอุทิศบุญให้กับเขาโดยตรง เพราะถึงอุทิศให้เขาก็ยังไม่ได้ใช้บุญนั้น ต้องรอจนเขาตายนั้นแหละจึงจะได้ใช้บุญนั้น ฉะนั้นควรอุทิศบุญให้แก่เทวดารักษาเขา เพื่อให้เทวดาช่วยดูแลรักษาป้องกันอันตรายที่จะมาถึงเขา และอุทิศบุญให้แก่นายเวรที่มาถึง เพื่อที่เขาจะได้อยู่อย่างสุข

สบายไร้นายเวรมาก่อกรรม แต่ถ้าอยากให้เขาได้บุญจริงๆ ควรเอาของไปมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา เพื่อให้เขาเอาไปทำบุญ โดยการถวายพระหรือมอบให้คนทั่วไปก็ได้ และอีกวิธีหนึ่งบอกให้เขารู้ว่าเราได้ทำบุญอะไรไว้บ้าง แล้วให้เขาอนุโมทนาอินดีในบุญนั้น ซึ่งบุญก็จะเกิดขึ้นและเป็นสมบัติของเขาโดยตรงทีเดียว

สำหรับคนที่ตายแล้ว ก็อุทิศบุญให้เขาได้โดยตรง แม้แต่ญาติที่ไปเกิดในนรก ก็อุทิศบุญให้ได้เหมือนกัน แต่ถ้าเขาไปตกนรกอเวจี หลวงพ่อเกษม ท่านแนะนำ เมื่ออุทิศบุญไปให้ เราต้องอธิษฐานทักลงไปด้วยว่า **“บุญนี้ให้แก่... ด้วย อำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ บุญที่ข้าพเจ้าไปขอเขาอยู่บนสวรรค์ด้วย”** ท่านบอกว่าเมื่อเขาพ้นจากอเวจีออกมา ไม่ว่าจะตกอยู่ที่กับที่ก็กลับไปตาม บุญที่เราอุทิศให้ก็จะตอบสนองเขาทันที

หมายเหตุ ถ้าผู้อยู่ในนรก กำลังจะพ้นโทษจึงจะได้รับบุญนั้น ส่วนการอธิษฐานให้บุญรออยู่อาจนานต่างกันตามพลังใจของผู้อธิษฐาน

ใครเจอเหตุการณ์ไม่ดีในชีวิต
ก็ลองเอาไปปฏิบัติ ไม่ยากอะไร
การโอนบุญวันละร้อยรอบพันรอบ
หรือมากกว่านั้นจิตก็ยังสงบ
ท่านทั้งหลายลองเอาไปปฏิบัติดู
ไม่ลองก็ไม่รู้
เหมือนมีคนเอาผลไม้มาให้เราชิมว่าหวาน
เราไม่ชิมจะรู้ได้อย่างไรว่าหวาน ?

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

ผลดีของการส่งบุญ

๑. ร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือหากเจ็บป่วยอยู่ก็จะทำให้หายเร็วขึ้น
๒. ทำให้เจ้ากรรมนายเวรหยุดการจองเวร กลายมาเป็นเทวดาฝ่ายมิตร คอยติดตามรักษา
๓. ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ต้องการ เพราะเทวดาที่รักษาคอยให้ความช่วยเหลือและเหล่านายเวรกลับกลายมาเป็นมิตร
๔. ทำให้เป็นที่รักของเทวดา มนุษย์ และสัตว์ทั้งหลาย ไปทางไหนมีเสน่ห์แก่ผู้พบเห็น
๕. การเดินทางปลอดภัย และจิตใจก็อ่อนโยนมีเมตตา
๖. ธุรกิจการค้า หน้าที่การงานย่อมเจริญรุ่งเรือง
๗. นอนหลับสบาย ไม่สะดุ้งผวาต่อภัยอันตรายจากรอบทิศทาง แม่น้ำฝืนก็ฝืนดี
๘. ครอบครัวอยู่กันอย่างมีความสุข มีความเข้าใจกัน
๙. การปฏิบัติธรรมก็จะเจริญในธรรม มีปัญญาเกิดขึ้นง่าย

๒. การเบิกบุญที่ทำได้ ออกแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

การค้าขาย

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลักคือ

- ก. เทวดารักษาเจ้าของร้าน
- ข. เทวดาสถิตที่ร้าน
- ค. เทวดาที่ช่วยทำการค้าขาย
- ง. ผีที่สถิตกับของที่นำมาขาย
- จ. เทวดารักษาลูกค้าที่มาซื้อของ
- ฉ. นายเวรที่มาถึงร้าน

ได้บุญแล้ว ช่วยบันดาลลูกค้าให้มาอุดหนุนมากๆ

ด้วย

หลวงพ่อกษม แนะนำวิธีกระตุ้นให้เทวดา

ขยันช่วยทำงาน คือ ตกลงแบ่งเปอร์เซ็นต์ให้ตามผลงาน
ที่เทวดาช่วยให้กิจการมีกำไรดี วิธีชวนเทวดานั้นให้ไป
ที่วัดไหนก็ได้ที่คิดว่ามีเทวดามาก ๆ ไปหาที่เหมาะสม ๆ
แล้วคิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จง
บันดาลให้เทวดาที่วัดนี้ได้ยินเสียงตามที่ข้าคิดนี้ ข้า
มีชื่อว่า อยากได้เทวดาไปช่วยค้าขาย เทวดาท่าน
ใดมีความสามารถในการค้าขายและอยากไปช่วยข้า
ข้าจะแบ่งบุญให้เมื่อช่วยค้าขายได้กำไรแล้ว ข้าจะ
แบ่งผลประโยชน์ให้โดยคิดเป็นร้อยละ ๑๐ คือ
ค้าขายได้กำไรมา ๑๐๐ บาท จะแบ่งทำบุญให้ ๑๐ บาท
แล้วอุทิศบุญให้เพื่อเป็นค่าตอบแทน ขอเชิญท่านไป
สถิตที่บ้านข้าได้”

เมื่อเราทำบุญแล้วก็โอนบุญให้เทวดาก่อน เพื่อให้เขามีกำลังในการช่วยเหลือกิจการค้าขายของเรา
และโอนบุญให้อีกเรื่อย ๆ

การทำนา-ทำสวน

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ

ก. เทวดารักษา นา/สวน

ข. เทวดารักษาคนทำนา/สวน

ค. เทวดาสถิตต้นข้าว/ต้นผัก, ต้นไม้ในสวน

ง. สัตว์ต่าง ๆ เช่นแมลง ฯลฯ ที่ตายเพราะการไถ
และการฉีดยา, หวานปุ๋ย ฯลฯ

ได้บุญแล้วให้ช่วยรักษา นา/สวน และอย่า
ทำลายผลผลิต แล้วจะอุทิศบุญให้อีก รวมทั้งช่วย
บันดาลให้ขายผลผลิตได้ราคาดี ๆ ด้วย

การเป็นลูกจ้าง (อยากให้เจ้านายเมตตา)

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลักคือ

ก. เทวดารักษาเจ้านายและเทวดารักษาเรา

ข. นายเวรที่มาถึงเจ้านายและนายเวรที่มาถึงเรา

ค. เทวดารักษาที่ทำงาน

ได้บุญแล้วช่วยบันดาลให้เจ้านายเมตตาต่อเรา
มากๆ ส่วนนายเวรได้บุญแล้วก็เป็นมิตรต่อกันแล้ว
จะอุทิศบุญให้อีก

หมายเหตุ ในกรณีที่เจ้านายหรือผู้บังคับบัญชา
อยากให้ลูกน้องเชื่อฟังและทำงานด้วยความรับผิดชอบ
ก็ให้ใช้วิธีการนี้เช่นเดียวกัน

การสมัครงาน

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลักคือ

- ก. เทวดารักษาสถานที่ที่เราจะไปสมัครงาน
- ข. เทวดารักษาผู้ที่มีอำนาจรับคนเข้าทำงานนั้น
- ค. เทวดารักษาตัวเรา ให้ไปติดต่อกับเทวดาใน
สถานที่นั้น ๆ ไว้ก่อน เป็นการอำนวยความสะดวกแก่
เรา

การทวงหนี้

หลวงปู่เกษม แนะนำว่า “ถ้าเขา(ลูกหนี้) ไม่มี
เงินที่จะให้เรา ก็ต้องช่วยเขาให้มีเงินเสียก่อน เมื่อ
เขามีเงินแล้วจึงจะนำเงินมาใช้หนี้เราได้ แต่ถ้าเขา
ไม่มีเงินจริง ๆ ต่อให้เทวดาที่ไหนก็ช่วยให้เขานำเงิน
มาให้ไม่ได้ เพราะเขาไม่มีจริง ๆ ฉะนั้น เราต้องช่วย
ทำให้เขามีเงินเสียก่อน เมื่อเขามีเงินแล้ว เราจึงสั่ง
เทวดาไปบันดาลให้เขานำเงินมาใช้หนี้เรา”

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลักคือ

- ก. ให้เทวดารักษาลูกหนี้ และเทวดารักษาที่
ทำงานของลูกหนี้
- ข. ให้เทพเทวาที่เป็นใหญ่อยู่ในเมืองหรือจังหวัดที่
ลูกหนี้ทำงานอยู่
- ค. ให้เทวดาผู้ช่วยเหลือกิจการของลูกหนี้
ได้บุญแล้วให้เขาช่วยบันดาลให้ลูกหนี้ให้นำหนี้มาคืน
และช่วยตรวจสอบดูว่าลูกหนี้จะมีช่องทางได้เงินมา
อย่างไร และช่วยบันดาลให้เขารู้ช่องทางนั้นด้วย

หมายเหตุ ลูกหนี้ถ้าต้องการให้เจ้าหนี้เมตตาที่ใช้
วิธีการนี้ได้เช่นเดียวกัน

การตามหาคนหาย

เบิกบุญส่งให้กลุ่มเป้าหมายหลักคือ

- ก. เทวดารักษาตัวเราและเทวดารักษาญาติเรา
- ข. เทวดารักษาคนที่หายและเทวดารักษาญาติเขา
- ค. นายเวรที่มาถึงเราและคนที่หายบอกให้ช่วยพาคนที่หายกลับมาหาเราด้วยหรือถ้าจะให้พบที่ไหนก็ให้ระบุสถานที่เอาตามต้องการ

แก่นายเวรด้วยการเนรมิต

ผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวเนื่องกับการฆ่าสัตว์อื่น เช่น เจ้าของ
โรงฆ่าสัตว์ ชาวประมง ฯลฯ ย่อมก่อความเคียดแค้น
ชิงชังให้แก่สัตว์ที่ถูกฆ่า ดังนั้นถ้าต้องการลดปริมาณ

ของนายเวรหรือดวงจิตที่อาฆาตเคียดแค้น ก็ต้องรีบ
อุทิศบุญหรือเบิกบุญส่งให้เจ้าของเนื้อสัตว์เหล่านั้น
บ่อยๆ เมื่อเขาได้รับบุญจากผู้ใด จิตใจของเขาก็จะ
อ่อนโยน กลายมาเป็นมิตรและคอยช่วยเหลือผู้ที่ส่ง
บุญให้มันต่อไป

ถ้ารู้สึกว่ ทำอะไรมีแต่อุปสรรค มีแต่คนทัก
ให้หวั่นไหว ก็ไม่ต้องหนักใจจนขวัญผวา เอาสติปัญญา
เข้าแก้ไข เพียงแค่คิดในใจว่า

๑. “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล
บุญข้าให้แก่นายเวรที่มาถึงข้า ขอให้นายเวรจงรับเอา
บุญแล้วอยู่ให้เป็นสุขเถิด ข้าขอรอภัยในความผิดที่เคย
ทำกับพวกท่านไว้ เรามาสร้างบุญร่วมกันมามีความสุข
ด้วยกันเถิด”

๒. “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล
บุญข้า จงเนรมิตเป็นตัวของข้า ให้นายเวรที่จะมาถึง
ตัวข้าได้แก้แค้นกับร่างกายอันเกิดจากบุญที่ข้าส่งไป
ให้มันเถิด”

แก้คุณไสย

ให้คิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้มนต์และสิ่งของไสยศาสตร์ต่าง ๆ ที่อยู่ในร่างกายข้าให้มลายไป ส่วนผู้ที่รับทำงานมา ให้คอยรับบุญจากข้าแล้วอย่าได้ก่อกรรมซ้ำอีก” แล้วก็ส่งบุญให้ผีที่ถูกใช้มานั้นด้วย

หมายเหตุ การอุทิศหรือเบิกบุญส่งไปในสถานที่ใหม่ ๆ ทุกที่ ให้เราคิดตามไปด้วยว่า “ยินดีรับเอาบุญนะ” เพราะถ้าเขาไม่เคยรับบุญเลย เขาจะรับไม่เป็น เพราะเขาไม่รู้จัก และไม่เคยมีผู้สอนวิธีรับให้กับเขา เมื่อเขาคิดว่า “ข้าพเจ้ายินดีรับ” เขาก็จะได้รับบุญนั้นในทันที

หมายเหตุ หลวงพ่อเกษมกล่าวว่่า “บุญที่เราโอนให้จะเนรมิตเป็นตัวเรา ให้เจ้ากรรมนายเวรได้ฆ่าในกรณีที่เจ้ากรรมนายเวรไม่ยอม คือ เขาต้องการจะล้างแค้นเราอย่างเดียว เขาก็จะได้ฆ่าบุญที่เป็นตัวปลอมเรา”

การสะเดาะเคราะห์ - ผูกดวง

“ทำบุญให้นายเวร คือสะเดาะเคราะห์” งตเว้นการกระทำที่ชั่วร้าย อย่าทำมันอีก อย่าคิดมันอีก นี่คือ การสะเดาะเคราะห์ และกินอาหารให้ถูกต้อง นอนพักผ่อนให้ดี ทานอาหารให้พอดีกับร่างกายตน นั่นคือต่อชะตา... ต่อชาติให้ยาวไกล อย่ากินสิ่งที่บั่นทอนชีวิตและร่างกาย ถ้ากินสิ่งที่บั่นทอน คือทำลายชะตา

“ผูกดวง” คือ คิดดีเอาไว้ ทำดีเอาไว้ ทำบุญให้แก่เทพเทวาทั้งหลาย ที่เกี่ยวข้องกับเรา เขาจะส่งสัญญาณเข้าในจิตใจเรา จิตใจนั้นแหละคือดวง

ยัสมีง ปะเทเส กัปปะเตติ
สีลวันเตตตะโกเชตตะวา
ยา ตัตตะโก เทวตา อาสุง
ตา ปุชิตา ปุชะยันติ
ตะโต นัง อนุกัมปันติ
เทวะตานุกัมปิตะ โปโส

वासिं पितृतिच्छादिभ्यो
संन्युज्येते प्रथमं जारिणो
तासिं तत्कथिन्ममातिसे
मानिता मानयन्ति नङ्
माता पतङ्गवः ओरससिं
सथा ग्वाथरानि प्ससति

แปลว่า “ผู้ฉลาดชาติบัณฑิต เมื่ออาศัยอยู่ ณ สถานที่แห่งใด ควรเชื่อเชิญผู้ทรงศีลเข้าไปเลี้ยงดูใน สถานที่แห่งนั้น แล้วอุทิศบุญให้แก่เทวดาผู้อาศัย ณ สถานที่แห่งนั้น เทวดาเมื่อได้รับการบูชาแล้วย่อมบูชาตอบ คือทำความอนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้อุทิศบุญให้ แล้วนั้น เหมือนบิดามารดาผู้รักบุตรย่อมอนุเคราะห์ บุตร ผู้ใดได้รับการช่วยเหลือจากเทวดาแล้วย่อม ประสบแต่ความเจริญรุ่งเรืองอยู่เป็นนิจ”

หากใครมีฝ่ายันต์ เหริยญเครื่องรางปลุกเสก ต่าง ๆ ก็ให้นำมาคลายมนต์ออกด้วยการอธิษฐานว่า
“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้

อำนาจเวทมนต์หรืออำนาจต่าง ๆ ที่อยู่กับสิ่งของ เหล่านี้ จงหมดฤทธิ์ หมดอำนาจไปด้วยเถิด”

ตั้งศาลด้วยบุญ

การตั้งศาลด้วยวิธีการนี้ไม่ต้องยุ่งยาก แต่เป็นการสร้างวิมานให้เทวดาเข้าสถิตอยู่ด้วยบุญของเราที่อธิษฐานให้ อีกทั้งเทวดาเหล่านั้นก็จะมี ความยินดีพอใจมากกว่าการตั้งศาลปูนเล็ก ๆ แบบที่ทำกัน อยู่ทั่วไปนั้น

วิธีตั้งศาลแบบง่าย ๆ นี้คือ เมื่อเราทำบุญไม่ ว่าจะเป็น การใส่บาตร หรือถวายของแก่พระแล้ว ให้ อุทิศบุญออกไปทันทีโดยการคิดว่า

“บุญนี้จงแปรสภาพเป็นวิมานปราสาทให้แก่ ภูมิเจ้าที่และเทพเทวดาต่างๆ ที่รักษาบ้านข้า, ที่รักษา สถานที่อยู่อาศัยของข้า, ที่ช่วยข้าทำการค้าขาย ฯลฯ ให้ยินดีรับเอาบุญนี้ แล้วเข้าสถิตอยู่ในวิมานปราสาท ได้ นะ”

หลวงพ่อกษมกล่าวว่ “คนเรทุกคนจะมี เทวดาอย่างน้อย ๒ องค์ เป็นเทวดาประจำตัว คอย ติดตามรักษา เทวดานี้แหละที่ช่วยเหลือให้เรา ประสบความสำเร็จ หรือช่วยปกป้องคุ้มครองให้เรา รอดพ้นจากภัยอันตรายที่น่าหวาดเสียวได้อย่าง อัจฉริยะ”

อบรมลับทางกระแสจิต

หากว่าเราอยากให้คนที่เกี่ยวข้องกับเรา เปลี่ยนพฤติกรรมจากเหลวไหลให้มีนิสัยที่ดีขึ้น ตามที่เขาพอจะเป็นไปได้ เช่น อยากให้ลูกเป็นคนดี มีความสนใจในการเรียน เป็นต้น ควรใช้วิธีการอบรมลับทาง กระแสจิต โดยให้ทำความรู้สึกเหมือนกับว่าเรานั่งอยู่ ตรงหน้าเขา ถ้าอยากให้เขามีความสนใจและเข้าใจใน สิ่งใดก็เริ่มรายการอบรมลับ โดยคิดในใจว่า “ลูกรัก แม่ เป็นห่วงลูกมากนะ ตั้งใจเรียนหน่อยนะลูก ลูกเป็น ความหวังของแม่นะ แม่อยากเห็นลูกประสบความสำเร็จ”

สำเร็จและเป็นคนดีของสังคม เป็นที่พึ่งของพ่อแม่ ยามแก่เฒ่า ขอให้ตั้งใจทำความดีนะลูก แม่จะคอย เป็นกำลังใจให้ลูกเสมอ” ฯลฯ

ในการอบรมลับทางกระแสจิตนั้น ให้หมั่น คิดหรือส่งกระแสจิตคิดเฉพาะเรื่องที่ดี ๆ ไปถึงเขา(ผู้ ที่ต้องการอบรม) เมื่อเขานึกถึงเราขึ้นมา ก็จะรู้สึกสนใจ สนบายใจ และพฤติกรรมก็จะเริ่มเปลี่ยนไปตามที่เรา ต้องการ แต่ถ้าหากเรามีแต่อารมณ์หงุดหงิด คิดถึง เขาด้วยกระแสที่ไม่ดี เขาก็จะได้รับแต่กระแสที่ร้อน ๆ พลอยหงุดหงิดรำคาญใจไปเสียไม่ยอมเข้าใกล้และไม่ ยอมทำตามคำสั่งสอนของเราไปด้วย

จากนั้นให้คิดในใจเบิกบุญส่งให้ต่อไปว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญ ข้ำให้แก่ ๑.เทวดารักษาข้ำและเทวดารักษา...(ผู้ที่จะ อบรมลับ) ๒.นายเวรที่มาถึงข้ำและนายเวรที่มาถึง... (ผู้ที่จะอบรมลับ) ได้บุญแล้วช่วยส่งกระแสที่ดีต่อกันให้ด้วย และช่วยให้เขาสนใจทำแต่ความดียิ่ง ๆ ขึ้น ไป”

๓. โรคร้ายนานาชาติ ลองพิชิตด้วยการส่งบุญ

หลวงพ่อกษมได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า โรคทุกโรคในร่างกายเรา ล้วนแต่มีเชื้อโรคทำให้เกิดขึ้นทั้งนั้น ถ้าเราส่งบุญให้แก่เชื้อโรคเหล่านั้นแล้ว เชื้อโรคเหล่านั้นก็จะออกไปจากร่างกายเราและไม่อยู่ก่อกรรมเราอีก

“เชื้อโรค เป็นผีครึ่งสัตว์ครึ่งจัน (สัตว์ครึ่งผี) เมื่อเขาได้รับบุญแล้วเขาจะมีสภาพที่ดีขึ้นตัวใหญ่ขึ้น และจะออกไปจากตัวเรา เพราะถ้ายังอยู่ข้างในตัวเรา เขาจะอึดอัดเหมือนปกติของเด็กที่อยู่ในครรภ์เมื่อครบ ๙ เดือน จะต้องคลอดไม่คลอดก็ไม่ได้เพราะจะอึดอัดเชื้อโรคก็เหมือนกัน”

ในปัจจุบันโรคร้าย ๒ ชนิด ที่คนทั่วไปต่างก็หวาดกลัว เพราะการแพทย์แผนปัจจุบันก็ยังไม่มียารักษาให้หายขาดได้ คือ โรคมะเร็งและโรคเอดส์ ซึ่ง

หลวงพ่อกษมได้พูดถึงโรคเหล่านี้ว่า

“**โรคมะเร็ง** เกิดจากเชื้อตัวเล็ก ๆ ไปกัดที่ผนังของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เมื่อร่างกายถูกกัดก็จะสร้างเนื้อเยื่อออกมาห่อหุ้มตรงนั้น เมื่อเชื้อโรคนั้นไม่ยอมปลอยและเพิ่มจำนวนมากขึ้น ร่างกายก็ยิ่งสร้างเนื้อเยื่อและพังผืดขึ้นมาห่อหุ้มมาก ๆ จึงทำให้ตรงนั้นเป็นเนื้องอก และกลายเป็นเนื้อร้ายขึ้นมา ที่เรียกกันว่า มะเร็ง”

“**โรคเอดส์** เป็นเชื้อโรคที่มีความฉลาดมาก ตัวมันจะมีขนาดเล็กมาก มันจะเข้าไปอาศัยอยู่ที่เม็ดเลือดขาว ก่อนที่มันจะเข้าไปมันจะส่งพลังงานของมันไปทำลาย ฝังตัวอยู่ในนั้น มันจะกินเม็ดเลือดขาวนั้นไปด้วย เมื่อเม็ดเลือดขาวที่มันกินอยู่อ่อนกำลังหมดสภาพลง มันก็จะย้ายไปที่เม็ดเลือดขาวเม็ดใหม่ต่อไป กัดกินทำลายตามวิธีการของมันจนได้ เม็ดเลือดขาวที่เหลือจึงไม่สามารถป้องกันเชื้อโรคที่เข้าสู่ร่างกายได้ จึงกลายเป็นโรคมุมิคุ้มกันบกพร่อง ในปัจจุบันยังไม่มี

ตัวการรักษา เพราะถ้าจะฆ่ามันก็ต้องทำลายเม็ดเลือดขาวไปด้วย มิแต่ยับยั้งไม่ให้มันแพร่เชื้อเท่านั้น”

วิธีการรักษาด้วยการส่งบุญนั้น ให้คนที่ดูแลหรือใครก็ได้ที่รู้จักวิธี บอกให้คนป่วยคิด

๑. คิดในใจว่า (ถ้าอยากเห็นผลไว คิดให้ได้ ๑๐๐๐ จบขึ้นไป/๑ วัน)

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แก่นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อควนอยู่ใน.....จงเป็นสุขจากบุญที่ข้าให้แล้วออกจากร่างกายของข้าไปเถิด”

หมายเหตุ ตรงที่เว้น.....ไว้ให้นั้ให้ระบุวัยวะในร่างกายที่เกิดอาการเจ็บป่วยหรือเป็นโรค

๒. หากมีความเพียรมาก และอยากเห็นผลไวยิ่งขึ้น ควรทำให้ได้ตามจังหวะลมหายใจเข้า-ออก คือ

หายใจเข้าคิดว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล”

หายใจออกคิดว่า “บุญข้าให้แก่ผู้ทำให้ข้าเป็นโรค.....”

หมายเหตุ ตรงที่เว้น.....ไว้ให้นั้ให้ระบุชื่อของโรคที่ตนเป็น เช่นเป็นโรคเบาหวานก็ให้ระบุชื่อ “เบาหวาน” เป็นต้น

“เป็นโรคมะเร็ง” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคกับนายเวรที่อยู่ตรง.....ข้า ที่ทำให้เป็นมะเร็งอยู่นี้หรือจะว่าให้ผู้ที่ทำให้ข้าเป็นมะเร็งอยู่นี้ดั่งนี้ก็ได้

“เป็นโรคเอดส์” ก็ว่า ให้พวกเชื้อไวรัสที่ทำให้ข้าเป็นโรคเอดส์อยู่นี้

หรือจะว่า **ให้พวกเชื้อไวรัสที่กัดกินเม็ดเลือดขาวตามร่างกายข้าอยู่นี้** แล้วหากมีโรคอื่นแทรกซ้อนก็ให้อุทิศบุญออกให้กับเชื้อโรคนั้น ๆ ด้วยเหมือนกัน

“เป็นโรคหัวใจ” ก็ว่า ให้นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อควนอยู่ที่หัวใจของข้านี้

“เป็นโรคอัมพฤกษ์อัมพาต” ก็ว่า ให้ผู้ที่ก่อควนอยู่ที่สมองและก้านสมองของข้านี้

“เป็นโรคเบาหวาน” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคที่ก่อควนอยู่ที่ตับอ่อนของข้านี้

“เป็นโรคหอบหืด” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคที่ก่อการอยู่ตามหลอดลมและปอดของข้านี้

“เป็นโรคภูมิแพ้” ก็ว่า ให้นายเวรที่ทำให้ข้าเป็นภูมิแพ้อยู่นี้

“เป็นโรคไตอักเสบ” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคที่ก่อการอยู่ที่ไตของข้านี้

“เป็นโรคไวรัสตับอักเสบ” ก็ว่า ให้พวกเชื้อไวรัสที่อยู่ในระดับของข้านี้

“เป็นโรคสมองอักเสบ” ก็ว่า ให้พวกเชื้อโรคที่เกาะกินอยู่ในสมองของข้านี้

แล้ววิธีอุทิศบุญนี้จะนำไปใช้กับคนอื่น ๆ ก็ได้ เช่นหากพ่อแม่ป่วย ลูกก็ช่วยอุทิศบุญของตนเองออกไปให้นายเวร หรือเชื้อโรคที่ก่อการตามร่างกายของพ่อแม่ได้ กลับกันหากลูกป่วย พ่อแม่ก็ช่วยกันอุทิศบุญเข้าแก่นายเวรกับเชื้อโรคของลูกได้เหมือนกัน อันนี้ยกตัวอย่าง แล้วหากใครจะไปอุทิศให้ใครยังงั้นที่ไหนได้ทั้งนั้น เพียงแต่เปลี่ยนคำสั่งทำจาก ของข้านี้ (สมมุติ

ให้เชื้อโรคของลูก) ก็ว่าเป็น ของลูกข้า (ดังนี้)

“เมื่ออยู่ที่ ๆ เกิดวูป ช็อค หมดสติ กระทั่งหัน” ให้ญาติอุทิศบุญให้ผู้ที่มาทำอันตรายเขานั้น

“แล้วหากเป็นโรคอื่น ๆ” ที่นอกเหนือจากที่บอกนี้ ก็ให้ซิกแซ็ก-ปรับเปลี่ยนคำอธิษฐานเอาเอง

วิธีปฏิบัติต่อผู้ป่วยใกล้ตาย

แล้วที่นี้หากใครที่มีญาติป่วยหนัก มีอาการทुरนทुरายก็ให้อุทิศบุญให้นายเวรที่กำลังรุมเล่นงานคนป่วยอยู่นั้น

หากใครมีญาติป่วยเป็นเจ้าของชายหรือเจ้าหญิงนิทรา หากเขายังสื่อสารกับเราทางกายได้อยู่ เช่น ทางมือหรือทางตา ฯลฯ เช่น สมมุติว่าเราถามเขาว่า “หิวหรือยัง ถ้าหิวให้กำมือเราให้แน่น ๆ” เขาก็กำมือเราได้อย่างนี้แสดงว่าเขายังรับรู้ในสิ่งที่เราพูดกับเขาได้ ถ้าเป็นแบบนี้ก็พูดบอกกับเขาเลยว่า

“ให้คิดตามนะจะบอกวิธีคำอุทิศบุญให้”

แล้วก็นำเขาว่าไปเป็นบท ๆ ไปว่า (ดังนี้)

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญ
ให้ญาติ ให้เวทดาที่รักษา ให้นายเวร ให้เชื้อโรคของข้า”**

แล้วก็มาให้คิดตามอีกว่า

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญ
ข้าให้นายเวรกับเชื้อโรคที่ก่อรวมอยู่ที่สมองและก้าน
สมองของข้า”**

แล้วก็มาให้คิดตามอีกว่า

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญ
ข้าให้กับผู้ที่ทำให้ข้ามีอาการเป็นเช่นนี้”**

แล้วก็มาให้คิดตามอีกว่า(อันนี้เป็นกรเปิดบุญ)

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญ
ข้าให้เปิดโอกาสตลอดไปแก่ผู้ที่ต้องการบุญข้า ขอให้
เขาเหล่านั้นอธิษฐานเอาบุญของข้าได้”**

แล้วที่นี้ หากอยากจะให้เทพที่เป็นหมอเข้า
ทำการรักษา ก็ให้อธิษฐานเปิดร่างกายไว้ซึ่งจะบอก
ต่อไป...(ดูหน้า ๕๑)

แล้วหากเจ้าชายหรือเจ้าหญิงนิทรานั้นอาการ
เพียบแล้วไม่สามารถสื่อสารกับเราทางกายได้ ก็ให้ญาติ
จะเป็นลูก จะเป็นหลานก็ได้ เข้าไปพูดคุยกับเขาโดยใช้
ความคิด อาจจะไปนั่งอยู่ข้างเตียงแล้วคิดว่า **“ขอ
อำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลสัญญาณคิดของ
ข้าในเวลานี้ จงดังเข้าไปให้นาย/นาง...ได้ยิน”**

แล้วจะคิดต่อไปว่าอย่างไรก็ตามแต่อยากจะ
คุยกับเขา แต่ก็ควรบอกให้เขาระลึกถึงบุญที่เขาเคย
ทำเอาไว้ หรือจะบอกเขาให้อธิษฐานอย่างนี้ก็ได้ว่า **“ขอ
อำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลข้าให้ไปถึงบุญ จง
บันดาลบุญให้มาถึงข้า”** ให้เขาอธิษฐานกลับไปกลับมา
อยู่อย่างนี้

แล้วหากเราผู้เป็นญาติคิดอยากจะทำบุญให้
เป็นของเขาก็สามารถทำได้ โดยเมื่อได้ทำบุญแล้วก็
รีบคิดทันทีว่า

**“บุญนี้ให้ไปรอเป็นของนาย/นาง.....อยู่บน
สวรรค์”** ดังนี้

แล้วหากใครที่มีญาติป่วยหนักใกล้จะเสียชีวิต เขาไม่รับรู้อะไรแล้วให้อุทิศบุญให้แก่เขาโดยตรงเลย หรือเข้าไปคิดบอกเขาใกล้ ๆ ก็ได้ว่า “คิดถึงบุญเอาไว้ หรือระลึกถึงพุทธโธเอาไว้” (ดังนี้)

หรือเราจะเปิกบุญให้มารอเป็นของเขายู่เลยก็ได้ว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้มารอเป็นของนาย/นาง...อยู่ (ถ้าเป็นพ่อเป็นแม่ก็ว่าเป็นพ่อเป็นแม่ตรง ๆ เลย) เมื่อนาย/นางตายตอนไหน ขอบุญข้าจงเป็นของเขาตอนนั้น” (ดังนี้)

แล้วอีกกรณีหนึ่ง หากคนป่วยสิ้นใจปุ๊ป รีบหาอะไรให้ทาน จะเอาเงินก็ได้ให้กับหมอ กับพยาบาลก็ได้ แล้วริบอุทิศบุญทันที “บุญนี้ให้นาย/นาง....” ให้คนต่อไปอีกก็ “บุญนี้ให้นาย/นาง....” ทำซ้ำ ๆ อยู่อย่างนั้นหลาย ๆ รอบ การทำแบบนี้หากโทษคนที่ตายไม่หนักหนาสาหัสเกินไป เขาก็จะไปสู่ภพภูมิที่ดีแน่นอน

การเปิดโอกาสให้หมอที่เป็นเทวดา

ช่วยทำการตรวจรักษาตัวเรา

ก่อนนอนให้คิดในใจว่า “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลให้เหล่าเทพเทวาที่เป็นญาติข้างได้ยินเสียงข้าในเวลานี้ด้วยเถิด ขอให้ท่านทั้งหลายจงไปนำเทพที่เป็นหมอมาทำการตรวจรักษาข้าในเวลาที่ย่ำหลับด้วย ข้าจะเปิดโอกาสไว้ ข้ามีอาการ... (บอกไปตามที่เป็น เช่น ปวดหัว เป็นต้น) เมื่อมีอาการดีขึ้น ข้าจะอุทิศบุญให้แก่พวกท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไป”

จากนั้น ให้คิดต่อไปอีกว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลร่างกายของข้าให้เปิดโอกาสแก่เหล่าเทพที่เป็นหมอให้เข้าตรวจร่างกายข้าในเวลาที่ย่ำหลับได้ด้วยเถิด”

แล้วให้คิดจ่ายบุญออกไปอีกว่า

“ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาล

บุญข้าให้ผู้นำหมอเทพและหมอเทพที่มาทำการตรวจรักษาข้า”

หมายเหตุ ให้ส่งบุญแก่ญาติทิพย์ของตนและเหล่าหมอเทพที่มาทำการรักษาบ่อย ๆ ถ้ามีญาติให้กินพร้อมกันไปด้วย ถ้าเป็นยาสมุนไพรมาก็ส่งบุญให้แก่เหล่าเทวดาที่รักษาต้นยาที่เอามากินนั้นและให้แก่ผู้ที่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยตรงนั้น ๆ ด้วย

โรคที่ไม่ทราบสาเหตุ

ถ้าเรามีอาการเจ็บปวดตรงร่างกายบางส่วน โดยที่ไม่มีบาดแผล ไปหาหมอก็ตรวจไม่พบสาเหตุของโรค ลองเอามือคลำหรือกดบริเวณที่เจ็บปวดนั้นดูบางทีจะมีลักษณะเป็นก้อนแข็ง ๆ บางทีก็ไม่เป็น บางทีก็เลื่อนไปตามร่างกายได้ เมื่อเป็นเช่นนี้พึงทราบเถิดว่ามีผีหรือปีศาจเข้ามาอยู่ในร่างกายของเราแล้ว ให้ทำการแก้ไข ดังนี้

๑. ให้พูดหรือคิดบอกเขาก่อนว่า “จงเตรียมรับบุญนะ ข้าจะอุทิศบุญให้” จากนั้นก็อธิษฐานเบิกบุญส่งให้เขาบ่อย ๆ และเมื่อทำบุญก็ริบอุทิศบุญให้เขาทันที เมื่อปฏิบัติตามแล้วยังไม่ดีขึ้นก็ให้ทำต่อไป

๒. ให้คิดในใจว่า “ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลให้กระแสดคิด กระแสพูดของข้าในเวลานี้ จงตั้งไปถึงผี ปีศาจ ที่อยู่ตรง...(มีอาการตรงจุดไหนของร่างกาย ก็บอกตรงจุดนั้น) ของข้านี้ให้ได้รับรู้ ให้ได้ยิน ให้ได้เข้าใจในสิ่งที่ข้าจะบอกดังต่อไปนี้” แล้วเอามือตี แป๊ะ ๆ ๆ ๆ พร้อมกับพูดหรือคิดในลักษณะแบบดู ๆ ดัง ๆ ว่า

“อย่ามาอยู่ตรงนี้ ออกมาอยู่ข้างนอก นีมันร่างกายคน ออกมารับบุญอยู่ข้างนอกดีกว่า ข้าในนั้นมีกันอยู่เท่าไรให้ชวนกันออกมาให้หมด”

๓. ให้อธิษฐานเปิดร่างกายเพื่อให้เขาออกมาสู่ข้างนอกว่า “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลให้ร่างกายข้าเปิดเป็นช่อง เป็นทางให้ภูต ผี

ปีศาจต่าง ๆ ที่อยู่ในร่างกายข้าออกมาข้างนอกได้ โดยสะดวกเกิด”

๔. จากนั้นเอามือกด, บีบ ไล่ให้ออก (ช่วยไล่ให้ผู้อื่นก็ได้) โดยให้คิดในใจก่อนว่า “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญของข้าให้เป็นฤทธิ์อำนาจ ในการรับสัมผัสของกุต ผี ปีศาจ ที่อยู่ในร่างกายของข้า.....(ถ้าไล่ให้ใครก็ระบุชื่อของผู้นั้น) นี้แล้ว เมื่อข้าสัมผัสถูกผีปีศาจแล้ว ขอให้ผี ปีศาจเหล่านั้นจง อึดอัดทรมานทนอยู่ไม่ได้ด้วยอำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ ที่บันดาลบุญข้าให้มีฤทธิ์อำนาจนี้เกิด” จากนั้นให้กด หรือบีบตรงที่มีอาการอยู่นั้น หากยังเจ็บอยู่บริเวณแขน ขา พยายามไล่ให้ออกไปทางปลายมือ ปลายเท้า แต่ถ้ายังเจ็บอยู่ตามลำตัว ก็ให้กดอยู่ตรงนั้นเลย ถ้ากดแล้วถูกตัวผีหรือปีศาจเข้าคนป่วยนั้นจะเจ็บมากจน ร้องโอดโอย แม้จะกดเพียงเบา ๆ จนบางที่ก็ร้องออกมาเป็นเสียงของผีหรือปีศาจชนิดนั้น ๆ เลยก็มี เช่น เสียงหมา เสียงแมว เสียงเขียด ฯลฯ เมื่อกดไปเรื่อย ๆ

บางที่ก็อ่อนแอ ๆ ก็หายไป (เพราะมันหลบ) ก็ให้ ลูบคลำดูตามร่างกายของคนป่วย หากพบอีกก็ให้บีบ ไล่ต่อไป แต่ถ้าคนป่วยมีอาการเจ็บมากและผีก็ยังไม่ ออกก็ให้พักไว้ก่อนจนกว่าคนป่วยพอจะมีแรงขึ้นมาอีก จึงไล่ต่อ แต่ถ้าคนป่วยเรอออกมาขณะกำลังบีบไล่อยู่นั้น และก่อนที่แข็ง ๆ ในตอนแรกก็หายไปโดยไม่เจ็บปวดที่อื่นอีก ก็ให้ทราบเถิดว่าผีได้ออกแล้ว จากนั้นก็ ให้เบิกบุญหรือทำบุญอุทิศให้เขา โดยจะทำบุญกับใครก็ได้ เช่น เอาเงินให้พ่อแม่ เป็นต้น แล้วคิดทันทีว่า “บุญ นี้จึงเป็นของผี หรือปีศาจ ที่ออกจากร่างกายข้ามา อยู่ข้างนอกนี้ รับบุญแล้วจึงเป็นสุขเถิด อย่าได้มา อยู่ในร่างกายของข้าอีกเลย”

ทานที่เป็นบาปๆ ที่เห็นแล้วว่า มิใช่ทานคือ
อิตถิทาน (การให้สตรีเป็นทาน)
อูสภทาน (การให้โคอุสุภะเป็นทาน)
มัชชทาน (การให้น้ำเมาเป็นทาน)
สัมชชทาน (การให้การเล่นมหรสพเป็นทาน)
เล่ม ๓๗ หน้า ๗๘๕ ชุด ๘๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

การอุทิศบุญในโรงพยาบาล

หมอและพยาบาลผู้มีหน้าที่รักษาผู้ป่วยโดยตรง ควรอุทิศบุญให้กับเชื้อโรคที่ตายจากการที่ตนฉีดยา ผ่าตัด ฉายรังสี ฯลฯ นอกจากนั้นในห้องพิเศษที่คน ภายนอกเข้าไปไม่ได้ เช่น ห้องดับจิต, ห้องไอ.ซี.ยู., ห้อง ผ่าตัด ฯลฯ ก็ควรอุทิศบุญให้กับดวงจิตที่สถิตในที่นั้น ๆ เช่น ขณะปฏิบัติงานอยู่ในห้องผ่าตัด ทั้งคนไข้, หมอ, พยาบาล, และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง สามารถส่ง กระแสความคิดที่ดี ๆ พร้อมกับการปฏิบัติงานไปด้วย ได้ โดยอุทิศบุญให้แก่

๑. เหวด้าผู้รักษาคนไข้, หมอ, พยาบาล และ เจ้าหน้าที่ทุกคนให้ดูแลคนไข้ให้ฟื้นขึ้นตามเวลาที่กำหนด
๒. นายเวรที่มาถึงคนไข้, หมอ, พยาบาล และ เจ้าหน้าที่ทุกคน เพื่อมิให้นายเวรส่งสัญญาณให้การทำงานผิดพลาด
๓. ญาติ, พี่, พี่สาว, เปรต, ปอบ, ยักษ์ที่เข้ามา หากินน้ำเลือด, น้ำหนอง และของสกปรกในห้องผ่าตัด

๔. ผีที่สถิตมากับเครื่องมือในการปฏิบัติงาน ทุกชนิด ฯลฯ

ให้คิดในใจว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญ ข้าให้แก่ เหวด้าผู้รักษาคนไข้, หมอ, พยาบาล, เจ้าหน้าที่ทุกคน ได้บุญแล้วช่วยดูแลคนไข้ให้ปลอดภัย และฟื้นตามเวลาที่กำหนดด้วย” เป็นต้น

สัปรุสทาน (การให้ทานของคนฉลาด)

ก่อนนิกขุทั้งหลาย สัปรุสทาน (ทานของผู้ฉลาด) ๘ ประการนี้ ๘ ประการเป็นไฉน คือ ๑.ให้ของสะอาด ๒.ให้ของประณีต ๓.ให้ตามกาล (คืออาหารทั้งหลายที่จะถวายพระต้องก่อนเที่ยง ตรงเท่านั้นและต้องไม่คืบด้วย) ๔.ให้ของสมควร (คือ เงิน ทอง ไข่ หมา แมว วัว ควาย เลี้ยงผ้า ข้าวสารเป็นต้น ห้ามถวายพระ เต็มซอก) ๕.เลือกให้ (คือต้องรู้จักพิจารณาอุพระที่เราให้ทาน ด้วยนั้น เป็นพระที่ปฏิบัติได้ถูกต้องตามธรรม-วินัย หรือเปล่า?) ๖.ให้เนืองนิตย์ ๗.เมื่อให้จิตผ่องใส ๘.ให้แล้วดีใจ

ก่อนนิกขุทั้งหลาย สัปรุสทาน ๘ ประการนี้แล.

เล่ม ๓๗ หน้า ๔๘๘ ชุด ๘๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

๔. วิธีแก้ไขสำหรับผู้ที่มีบุตรยาก

คู่สามีภรรยาที่อยากมีบุตรแต่มีบุตรยาก ให้เตรียมร่างกายให้พร้อม ดูแลสุขภาพให้ดีแล้วไปปรึกษาแพทย์เพื่อหาสาเหตุให้เจอ เมื่อเจอสาเหตุที่ทำให้มีลูกยากแล้ว เช่น

๑. ถ้าเป็นเพราะผู้ชายมีเชื้ออสุจิไม่แข็งแรงหรือเป็นหมัน

๒. ถ้าเป็นเพราะผู้หญิงมีไข่ไม่สมบูรณ์

๓. ถ้าสมบูรณ์ดีทั้งสองฝ่าย แต่แพทย์หาสาเหตุที่มีลูกยากไม่เจอ

เมื่อทราบสาเหตุที่แท้แล้ว ก็อุทิศบุญให้แก่ นายเวรที่ทำให้มีลูกยาก โดยคิดอธิษฐานว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้ นายเวรที่ทำให้เชื้ออสุจิไม่แข็งแรง/ไข่ไม่สมบูรณ์” หรือ

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้ นายเวรที่ทำให้ข้ามีลูกยาก” และต้องขอโทษ

นายเวรที่เกี่ยวข้องกับการมีลูกยากด้วยความจริงใจ เพราะเรามีส่วนทำให้เขาเจ็บปวดเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อนแล้วในคราวใดคราวหนึ่งของการเกิดอันยาวนานนี้ วิธีนี้ให้อธิษฐานอยู่บ่อย ๆ

เมื่อได้ทำตามขั้นตอนนี้แล้วก็ให้อธิษฐานต่อไป ดังนี้ว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลความ คิดข้าให้ถึงเทพทั้งหลายที่เป็นญาติข้าและที่มีความเกี่ยวข้องกับข้า ข้ามีชื่อว่า.....บัดนี้ข้าต้องการมีลูก เทพใดต้องการที่จะมาเกิดกับข้าหรือเทพใดจะช่วยหา เทพมาเกิดเป็นลูกข้า ข้าจะอุทิศบุญให้ท่าน” ตรง ประกาศหาเทพที่จะมาเกิดนี้ ให้อธิษฐานวันละหลาย ๆ ครั้งและสลบด้วยการอุทิศบุญให้พวกเทพที่จะมาเกิด และเทพที่จะทำงานช่วยเราในเรื่องการมีลูกนี้โดยคิดว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้เทพที่ช่วยข้าในเรื่องนี้และเทพที่จะมาเกิดกับข้า”

ที่สำคัญเรื่องเครื่องรางของขลังทั้งหมดต้อง สละออกไปให้หมด รวมทั้งพระพุทธรูปด้วย

(เรื่องเทียบเคียงจากพระไตรปิฎก ชุด ๙๑ เล่ม ม.ม.ร.)

เล่ม ๙๓ หน้า ๓๓๐

มหาพิตร ด้วยผลแห่งกรรมที่คฤหบดีผู้เศรษฐีนั้น
ปลงแล้ว (ฆ่า) ซึ่งบุตรน้อยคนหนึ่งของพี่ชายจากชีวิต
เพราะเหตุแห่งทรัพย์สมบัติ; เศรษฐีนั้นจึงโหม้แล้วใน
นรกสิ้นปีเป็นอันมาก

สิ้นร้อยปีเป็นอันมาก สิ้นพันปีเป็นอันมาก สิ้น
แสนปีเป็นอันมาก คนทั้งหลายยังทรัพย์สมบัติที่ไร
บุตรครั้งที่ ๗ นี้ให้เข้าสู่พระคลังหลวงด้วยผลอัน
เหลืออยู่แห่งกรรมนั้นแล.

เล่ม ๙๒ หน้า ๑๙๑

ราชกุมาร : ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ หม่อมฉันคิด
ตั้งนี้ว่า “ถ้าเราจักได้บุตรหรือธิดาไซ้
พระศาสดาจัก ทรงเหยียบแผ่นผ้าน้อย
ของเรา.” แล้วจึงลาดแผ่นผ้าน้อย.

พระศาสดา : ราชกุมาร เพราะเหตุนี้ อาตมาภาพ
จึงไม่เหยียบ.

ราชกุมาร : ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ก็หม่อมฉันจัก
ไม่ได้บุตรหรือธิดาเลยเทียวหรือ?

พระศาสดา : อย่างนั้น ราชกุมาร

ราชกุมาร : เพราะเหตุไร ? พระเจ้าข้า.

...ดังได้สดับมาในอดีตกาล มนุษย์หลายร้อยคน
แล่นเรือลำใหญ่ไปสู่มหาสมุทร. เรืออับปางในกลาง
สมุทร สองสามีภรรยาคว่าได้แผ่นกระดานแผ่น
หนึ่ง(อาศัย) วายเข้าไปสู่เกาะน้อยอันมีในระหว่าง
มนุษย์ที่เหลือทั้งหมดตายในมหาสมุทรนั้นนั้นแล. ก็หมู่
นกเป็นอันมากอยู่ที่เกาะนั้นแล เขาทั้งสองไม่เห็นสิ่ง
อื่นที่ควรกินได้ ถูกความหิวครอบงำแล้ว จึงเฝ้าฟอง
ไขนกกทั้งหลายที่ถ่านเพลิงแล้วเคี้ยวกิน. เมื่อฟองนก
เหล่านั้นไม่เพียงพอก็จับลูกนกทั้งหลายปิ้งกิน. เมื่อลูก
นกเหล่านั้นไม่เพียงพอก็จับนกทั้งหลาย(ปิ้ง)กิน.

พระศาสดา ครั้นทรงแสดงบุรพกรรมนี้ของโพธิ

ราชกุมารนั้นแล้วตรัสว่า “ราชกุมาร ก็ในกาลนั้นถ้า พระองค์ก็บรธาจกถึงความไม่ประมาท แม้ในวัย หนึ่งไซริ้ บุตรหรือธิดาพึงเกิดขึ้นแม้ในวัยหนึ่งก็ถ้า บรธาท่านทั้งสองแม้คนหนึ่งจักได้เป็นผู้ไม่ประมาท แล้วไซริ้. บุตรหรือธิดาจกอาศัยผู้ไม่ประมาทนั้นเกิดขึ้น...”

เล่ม ๖๑ หน้า ๒๔๖

...พอรุ่งขึ้น บุโรหิตก็ไปยังต้นไทรนั้นแล้ว กล่าวขู่ โดยท่านองนี้ จนครบ ๖ วัน แต่ในวันที่ ๖ ได้จับกิ่ง ไทรพุดว่า ตุก่อนรุกขเทวดา เหลืออีกเพียงราตรีเดียว เท่านั้น ถ้าท่านไม่ยอมให้โอรสผู้ประเสริฐแก่พระราช ของเราไซริ้ พรุ่งนี้เราจักให้สำเร็จโทษท่าน (เพราะ บุโรหิตนี้ไปขอลูกกับเทวดาไว้) รุกขเทวดาคำนี้จึงดูรู้ เหตุผลนั้นแน่นอนแล้ว คิดว่าเมื่อพราหมณ์ผู้นี้ไม่ได้ บุตรคงจักทำลายวิมานของเราจนพินาศ เราควรให้ บุตรแก่พราหมณ์บุโรหิตนี้ด้วยอุบายอย่างใดหนอ ดังนี้

แล้วจึงไปยังสำนักของท้าวจาทุมหาราช แจ้งเนื้อ ความนั้นให้ทราบ ท้าวจาทุมหาราชกล่าวปฏิเสธว่า พวกเราไม่สามารถจะให้บุตรแก่พราหมณ์บุโรหิตนั้นได้ รุกขเทวดาจึงไปยังสำนักของยักษ์เสนาบดี ๒๘ ตน แจ้งเรื่องให้ทราบต่อ แม้ยักษ์เสนาบดีเหล่านั้นก็กล่าว อย่างนั้นเหมือนกัน รุกขเทวดาจึงไปยังสำนักของท้าว สักกเทวราช กราบทูลให้ทรงทราบฝ่ายท้าวสักกเทวราช ทรงไคร่ครวญดูว่า พระราชาจักได้พระราชโอรสผู้ สมควรหรือหาไม่ ทอดพระเนตรเห็นเทพบุตร ๔ องค์ ผู้มีบุญ (ควรเกิดในราชตระกูล)

เล่ม ๖๐ หน้า ๔๒๖

...ครั้งนั้นพระราชอาตริ้สะพระนางสุเมธาวา นาง ผู้เจริญ เขิญเธอปรารถนาพระโอรสเกิดพระนางรับ พระดำริ้ว่า สาธุแล้ว ครั้นถึงดิถีที่ ๑๕ ทรงสมาทาน อุโบสถ ประทับนั่งเหนือพระแท่นอันสมควร ทรง ระลึกถึงศีลทั้งหลายอยู่ในพระตำหนักอันทรงสิริ พระ

เทวีที่เหลือพากันประพาศวิตรอย่างแพะอย่างโคต่าง
ไปสู่พระอุทยาน ด้วยเดชแห่งศีลของพระนางสุเมธา
พิภพของท้าวสักกะหวั่นไหว ท้าวสักกะทรงนึกว่านาง
สุเมธาปรารถนาพระโอรส เราต้องให้โอรสแก่เธอ แต่
ว่าเราไม่อาจที่จะให้ตามมีตามได้ ต้องเลือกเฟ้นโอรส
ที่สมควรแก่เธอ เมื่อทรงเลือกเฟ้นก็ทรงเห็นเทพบุตร
นพการ แท้จริงเทพบุตรนพการนั้นเป็นสัตว์ถึงพร้อม
ด้วยบุญ...

เล่ม ๕๒ หน้า ๒๕๕

พระเถระนี้เอาปัจจัย มีจีวรเป็นต้น บูชาพระผู้มี
พระภาคเจ้าปทุมุตตระและภิกษุสงฆ์ประมาณหนึ่งแสน
ด้วยบุญกรรมนั้น ท่านท่องเที่ยวไปในเทวดาและ
มนุษย์ทั้งหลายในพุทธรูปบาทกาลนี้ บังเกิดในตระกูล
เศรษฐีในกรุงสาวัตถี ก็เมื่อจะเกิดมารดาบิดาไม่มีบุตร
แม้จะทำการอ้อนวอนขอต่อเทวดาเป็นต้นก็ไม่ได้ จึง

เข้าไปเฝ้าพระศาสดาแล้วกราบทูลอ้อนวอนว่า ข้าแต่
พระองค์ผู้เจริญ

ถ้าข้าพระองค์ทั้งสองจักได้บุตรสักคนหนึ่งไซ้ จัก
ถวายบุตรนั้นแก่พระองค์เพื่อต้องการให้เป็นทาส ดั่ง
นี้แล้วก็ไป มีเทวบุตรตนหนึ่งจะหมดอายุ รู้ความ
ประสงค์ของพระศาสดา ดำรงอยู่แล้วท้าวสักกะ
เทวราชจึงรับสั่งว่า เธอจงบังเกิดในตระกูลโน้น จึง
บังเกิดในตระกูลเศรษฐีนั้น พวกญาติตั้งชื่อว่า ภัททะ.....

เล่ม ๓๑ หน้า ๔๗๖

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เปรียบเหมือนมหาปฐพีนี้ มี
น้ำเป็นอันเดียวกัน (แผ่นดินทั้งหมดนี้กลายเป็นน้ำหมด)
บุรุษโยนแอกซึ่งมีช่องเดียวลงไปในมหาปฐพีนั้น ลม
ทิศบูรพา(ตะวันออก) พัดเอาแอกนั้นไปทางทิศประจิม
(ตะวันตก) ลมทิศประจิมพัดเอาไปทางทิศบูรพา ลม
ทิศอุดร(เหนือ) พัดเอาไปทางทิศทักษิณ (ใต้) ลมทิศ
ทักษิณพัดเอาไปทางทิศอุดร เค้าตาบอดมีอยู่ในมหา

ปฏิทินนั้น ต่อล่วงร้อยปี ๆ มันจะไพล่ขึ้นคราวหนึ่ง ๆ เธอทั้งหลายจะสำคัญความข้อนั้นเป็นโน้มน แต่ตาบอดนั้นต่อล่วงร้อย ๆ ปี มันจะไพล่ขึ้นคราวหนึ่ง ๆ จะสอดคอบให้เข้าไปในแอกซึ่งมีช่องเดียวโน้นได้บ้าง หรือหนอ

ภิกษุทั้งหลายกราบทูลว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้อที่เต่าตาบอด ต่อล่วงร้อยปี ๆ มันจะไพล่ขึ้นคราวหนึ่ง ๆ จะสอดคอบเข้าไปในแอกซึ่งมีช่องเดียวโน้น เป็นของยาก

พระพุทธเจ้าตรัสว่า ฉะนั้น ภิกษุทั้งหลาย การได้ความเป็นมนุษย์ เป็นของยาก....

เล่ม ๑ หน้า ๗๑๖

ถามว่า ก็ตั้งครุฑย่อมมีได้แม้โดยประการอย่างอื่นหรือ ?

แก้วว่า ย่อมมีได้ (เพราะเหตุ ๗ อย่างคือ) เพราะการเคล้าคัลึงกาย ๑ เพราะการจับผ้า(นุ่งห่ม) ๑ เพราะ

การตีมน้ำอสุจิ ๑ เพราะการลูบคลำสะดือ(ของสตรี) ๑ เพราะการจ้องดู(รูป) ๑ เพราะเสียง ๑ เพราะกลิ่น ๑.... (ส่วนการตั้งครุฑตามปกติของมนุษย์ก็เป็นตามนี้)

มารดาบิดาอยู่ร่วมกัน ๑ มารดามีระดู ๑ สัตว์ผู้เกิดในครุฑปรากฏ ๑ เพราะความประชุมพร้อมแห่งปัจจัย ๓ ประการอย่างนี้ ความก้าวลงแห่งสัตว์ ผู้เกิดในครุฑ จึงมีได้

เล่ม ๖๖ หน้า ๘๓๒

จริงอยู่ครุฑย่อมแพ้(แพ่ง) ด้วยเหตุ ๓ ประการคือ ด้วยลม ๑ ด้วยสัตว์ทั้งหลาย ๑ ด้วยกรรม ๑. ในเหตุ ๓ ประการนั้น เมื่อแพ้ด้วยลม ก็ให้ยาเย็นเพื่อแก้ลม เมื่อแพ้ด้วยสัตว์ก็ทำการต่อต้านสัตว์ทั้งหลาย แต่เมื่อแพ้ด้วยกรรมแม้พระพุทธเจ้าทั้งหลายก็ไม่สามารถป้องกันได้

วิธีแก้ไขของผู้ที่เคยทำแท้ง

สำหรับหญิงบางคนที่มีปัญหาในครอบครัว-หน้าที่การงาน-หรือความเจ็บป่วยที่ไม่ทราบสาเหตุ มีความยุ่งยากในชีวิตอยู่ ในเรื่องนี้ส่วนหนึ่งอาจมีสาเหตุมาจากนายเวรที่เกิดจากการทำแท้งของตัวเอง หรือจากการที่ตัวเองได้เกี่ยวข้องกับการทำแท้งมาก็ได้ ให้แก้ไขตามนี้

๑. อุทิศบุญให้แก่เด็กที่ตายเพราะการทำแท้งโดยตรง (และอุทิศบุญให้แก่เด็กที่แม่แท้งโดยไม่ได้ตั้งใจด้วย) พร้อมกับขอโทษและสารภาพความผิดนั้นด้วยความจริงใจอย่างที่สุด คำอธิษฐานคือ **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้ลูกที่ข้าได้ทำแท้งไป”** ทำมาก ๆ บ่อย ๆ

๒. อุทิศบุญให้แก่ชาวทิพย์ที่ไม่พอใจในการกระทำที่เป็นบาปนี้และขอโทษต่อพวกเขาด้วยชาวทิพย์ที่ว่านี้คือ

๒.๑ ญาติทิพย์ของเด็กที่จะมาเกิด

๒.๒ ญาติทิพย์ของตัวผู้ที่ทำแท้งนั้น

๒.๓ ชาวทิพย์ที่รักษาพระศาสนาที่เห็น เรา ปฏิญาณตนต่อพุทธ ธรรม สังฆ์ แต่เราก็ได้ทำผิดต่อคำสอนของพระพุทธเจ้า

คำอธิษฐานคือ **“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงดลบันดาลบุญข้าให้....”** (ข้อ๒.๑-๒.๓) ทำมากๆ บ่อยๆ

๓. พ่อของเด็กที่ได้ทำแท้งไป (ผู้ที่แต่งงานแล้ว) ถ้ายังไม่ทราบเรื่องก็ต้องแจ้งให้ทราบและขอโทษต่อพ่อของเด็กนั้นด้วย

๔. ผู้ทำแท้งจากการตั้งครรภ์โดยไม่ถูกต้อง (ผู้ที่ยังไม่แต่งงาน) ต้องแจ้งเรื่องให้พ่อ-แม่ทราบและขอขมาท่านด้วย เพราะถ้าไม่สารภาพตามความเป็นจริงแล้วการทำการแก้ไขเพื่อผ่อนโทษหนักให้เป็นเบาจะเป็นไปไม่ได้เลย

๕. ห้ามทำบาปกรรมแบบนี้อีกเด็ดขาด ใครเคยทำแล้วก็อย่าทำอีก ใครยังไม่เคยทำก็อย่าไปทำ ข้อนี้รวมไปถึงผู้ที่เคยมีส่วนพาคนอื่นไปทำแท้งด้วย

นรกรสำหรับหญิงทำแท้ง เล่ม ๖๒ หน้า ๑๗๘ พวกหญิงผู้ริตลูกยอมก้าวล่วงลำธารนรกอันคมแข็ง ที่ก้าวล่วงไปแสนยาก ดุจคมมีดโกนแล้วตกไปสู่แม่น้ำเวตรณิที่ไปได้ยาก ต้นจิวทั้งหลายล้วนแต่เป็นเหล็ก มีหนาม ๑๖ องคุลีมีกิ่งห้อยย้อยปกคลุมแม่น้ำเวตรณิที่ไปได้ยากทั้ง ๒ ฟาก สัตว์นรกเหล่านั้น มีตัวสูงโยชน์หนึ่งถูกไฟเกิดเองแผดเผา มีเปลวรุ่งเรืองยืนอยู่ดุจกองไฟตั้งอยู่ที่ไกล ฉะนั้น

สัพบุรุษยอมให้ทาน

คือข้าวและน้ำที่สะอาด ประณีตตามกาล สมควร เนื่องนิตย
ในผู้ประพฤติพรหมจรรย์ ผู้เป็นเขต (บุญ) ที่
บริจาคของมากแล้วก็ไม่รู้สึกเสียดาย ท่านผู้มีปัญญาเห็นแจ้ง
ยอมสรรเสริญทานที่สัพบุรุษให้แล้วอย่างนี้
บัณฑิตผู้มีศรัทธา มีใจอันสละแล้ว บริจาคทานอย่างนี้แล้ว
ย่อมเข้าถึงโลกอันไม่มีความเบียดเบียนเป็นสุข.
เล่ม ๓๗ หน้า ๔๘๘ ชุด ๙๑ เล่ม มหามกุฏราชวิทยาลัย

๕. การเปิดบุญไว้ให้ชาวทิพย์เบิกเอง

ให้มนุษย์อธิษฐานเปิดบุญไว้อย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง
เช้า-เย็น ดังนี้

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ จงบันดาลบุญข้า
ให้แก่ผู้ต้องการตลอดไป”

ส่วนชาวโลกทิพย์ที่อธิษฐานเอาบุญไม่เป็นเรา
ต้องอธิษฐานจ่ายบุญให้

ประกาศให้ชาวโลกทิพย์ทั้งหลาย

ทราบวิธีเบิกบุญเองได้

๑. สำหรับชาวโลกทิพย์ที่อยู่ในโลกมนุษย์และเคย
รับบุญจากมนุษย์มาก่อนแล้ว แต่ยังไม่ได้เสวยผลบุญนั้น
พึงทราบว่าบุญของชาวโลกทิพย์กลุ่มนี้ มีอยู่แล้วใน
สวรรค์ ฉะนั้นให้ชาวโลกทิพย์กลุ่มนี้อธิษฐานดังนี้

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้
มาถึงข้า จงบันดาลข้าให้รับบุญได้”**

ให้ชาวโลกทิพย์ตั้งใจคิดหลาย ๆ รอบ ให้ต่อเนื่อง

๒. สำหรับชาวโลกทิพย์ที่ไม่มีบุญมากและไม่เคย
รับบุญเพิ่มให้อิच्छิฐานดังนี้

**“ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบุญญาติข้า
ให้เป็นของข้า”**

ให้ชาวโลกทิพย์ตั้งใจคิดหลาย ๆ รอบ ให้ต่อเนื่อง

๓. เมื่อมีมนต์ร้ายเข้าทำลายชาวโลกทิพย์และญาติ
ให้ตั้งใจอิच्छิฐานมลายมนต์ร้ายนั้น ดังนี้

**“ขอให้อำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลมนต์ที่
มีผู้เสกเพื่อทำลายข้าและญาติให้มลายไป”** เมื่อมี
มนต์ร้ายเข้าทำลายให้ตั้งใจคิดหลาย ๆ รอบให้ต่อ
เนื่องจนมนต์ร้ายนั้นหมดอาณาภาพไปก็คือ ตนเองและ
ญาติสบายขึ้น นั่นแหละเป็นเครื่องสังเกต

เมื่อได้อุทิศบุญให้ชาวโลกทิพย์ดังกล่าวมาแล้วนั้น
ให้มนุษย์คิดหรือพูดบอกงานแก่ชาวโลกทิพย์ทุกวัน ให้

ทำงานที่เหมาะสมแก่ชาวโลกทิพย์นั้น ๆ เช่น รักษา
อาการป่วยต่าง ๆ ให้ความสุข ดูแลรักษาสมบัติ ดูแล
รักษามนุษย์และสัตว์เลี้ยงทุกประเภท ช่วยทำกิจการ
งานต่าง ๆ ทั้งอุตสาหกรรม-เกษตรกรรม-ธุรกิจ
พาณิชย์-การศึกษาทุกระดับ-ข้าราชการและพนักงาน
เอกชน และงานอื่นใดก็ตามที่มนุษย์ทำอยู่และเป็น
งานสุจริตถูกต้องตามศีลธรรม ให้บอกกล่าวแก่ชาว
โลกทิพย์ได้ ชาวโลกทิพย์ที่เขาถนัดงานใด ๆ เขาก็จะ
ทำงานนั้น ๆ ตามที่ชาวโลกทิพย์เขาถนัด (ชาวโลก
ทิพย์ที่ทำงานอย่างนี้มีอยู่จริง) ถ้าใครคิดหรือพูดว่า
ชาวโลกทิพย์เขาไม่มี ชาวโลกทิพย์บางกลุ่มจะหนีจาก
กลุ่มมนุษย์กลุ่มนั้น จะอยู่เฉพาะชาวโลกทิพย์ที่จำเป็น
ต้องอยู่และช่วยอะไรไม่ได้ ความเดือดร้อนต่าง ๆ ก็
จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ ฉะนั้นมนุษย์ควรระวัง

หมายเหตุ การขอให้เทวดาช่วยเหลือ อย่าขอให้
เทวดาทำในสิ่งที่ผิดศีลผิดธรรม เช่นขอให้บอกหวย
เป็นต้น เพราะเทวดาจะถูกลงโทษ

คำเตือนสำหรับชาวโลกทิพย์

๑. ก่อนจะยินดีรับบุญ เมื่อมีผู้อุทิศให้ ให้ตรวจสอบดูก่อนว่าผู้อุทิศบุญเขาทำบุญด้วยอะไร? ถ้าเขาทำบุญด้วยสิ่งของที่ผิด เช่น เงิน-ทอง-เสื้อผ้า-อุปกรณ์ก่อสร้าง-ข้าวสาร-อาหารดิบ-ตัวแลกเงิน-เช็คของขวัญ-รถ-โทรศัพท์-คอมพิวเตอร์-โทรทัศน์-ชาวด์เบ้าท์-สัตว์มีชีวิตทุกประเภท เป็นต้น นำเข้าถวายพระ **อย่ายินดีในบุญที่เขากระทำเด็ดขาด**

๒. แม้ผู้ที่จะอุทิศบุญให้ ทำบุญด้วยสิ่งของที่ถูกต้องก็ตาม ให้ตรวจสอบดูอีกว่าพระที่รับสิ่งของนั้นมีพฤติกรรมสกปรก(ทุศีล) หรือมีพฤติกรรมสะอาด ถ้าพระมีพฤติกรรมที่สกปรก ก็อย่ายินดีในบุญนั้นเด็ดขาด

ชาวมนุษย์เขาอยากทำ ก็ให้เขาทำ แต่ชาวโลกทิพย์อย่าไปยินดีกับเขาเด็ดขาด

เราต้องคอยอบรมญาติ และเทพรักษาเราอย่ายินดีรับบุญเหล่านี้

การสวดมนต์

บทสวดมนต์แต่ละบทมีอำนาจขับไล่และเบียดเบียนพวกวิญญูณชั้นต่ำในโลกทิพย์ให้ได้รับความเดือดร้อน ถ้าหยุดสวดไปได้เลยยิ่งดี เพราะจะได้ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่พวกภูต ผี ปีศาจต่อไปอีก เพราะเขาเหล่านั้นก็ไม่ใช่ใครอื่นแต่เป็นญาติ เป็นพี่ เป็นน้องกันกับเรานี่เอง แต่...แม้จะเป็นพี่น้องกันก็ตาม หากก่อนจะสวดอยู่บ่อย ๆ เขาก็กลายเป็นนายเวรขึ้นมาได้ ฉะนั้น ก็ไม่ต้องสวดมนต์เมื่อยังใช้ไม่เป็น ก็เพียงแค

กราบ พระพุทธ แล้วก็คิดอุทิศว่า **“บุญนี้ให้แก่เหล่าเทพที่ดูแลรักษาข้า รักษาบ้านข้า”**

กราบ พระธรรม **“บุญนี้ให้แก่เหล่านายเวรข้าที่เดินทางมาถึงและที่กำลังเล่นงานข้าอยู่”**

กราบ พระสงฆ์ **“บุญนี้ให้แก่เหล่าเปรต ผี ปีศาจ ผีสัตว์เดรัจฉานที่มีอยู่ในบริเวณบ้านเรือนของข้า”**

หรือหากต้องการอุทิศไปให้ใคร ก็คิดเอาได้เลย เมื่อ

การภาวนา

ผู้ที่ต้องการภาวนานั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีศีลมั่นคง และตัดกังวล(ดูหน้า ๓๘) ได้ก่อนจึงทำการภาวนา เพราะหากศีลยังไม่ดี... กังวลก็ยังไม่ตัด จะทำให้เป็นบ้าได้ และบุญที่เกิดจากการภาวนาของผู้นั้น เมื่ออุทิศออกไปให้เขา (ผู้อยู่ในโลกทิพย์) จะเกิดเป็นอันตรายกับเขาได้ อย่างเช่น ผู้ทำการภาวนาอุทิศบุญภาวนาไปให้เขาตรง ๆ เมื่อเขารับเอาไว้แล้ว เมื่อเขาอธิษฐานใช้บุญนั้น แทนที่บุญนั้นจะเป็นตามที่เขาปรารถนา บุญนั้นจะเผาไหม้เขาให้มอดไหม้...ฟุ้ง ...ไปเลย อย่างเช่น หากเขารับบุญภาวนาไว้แล้ว เมื่อเขาจะเอาไปเป็นปัญญาหรือเป็นฤทธิ์ของเขา พอเขาอธิษฐานจะใช้เท่านั้น ไฟก็จะเผาไหม้เขาให้มอดไหม้ฟุ้งไปเลย...หมด(ตาย) แล้ว สักพักเขาก็เกิดขึ้นใหม่อีก (เพราะบุญยังมีมากอยู่) แล้วทีนี้หากผู้ภาวนาแปรสภาพบุญให้เป็นสิ่งของก่อน แล้วจึงจะส่งไปให้เขาบุญนั้นก็จะเป็นแปรสภาพเป็นสิ่งนั้น ๆ อย่างสวยสดงดงาม เช่นแปร

ได้กราบอย่างนี้แล้วต่อไปแทนที่จะสวดมนต์ก็ให้คิด อธิษฐานเบิกบุญมาจ่าย จ่ายแล้วจ่ายเล่ารอบแล้ว รอบเล่าอยู่อย่างนั้น จนกว่าจะถึงเวลาพักผ่อนหลับนอนจึงหยุด ถ้าทำให้ได้อย่างนี้ความสุขสบายจะเกิดกับครอบครัวนั้น ๆ แน่นนอน ทุกวันนี่กลายเป็นว่าไปที่วัดไหน ๆ ก็สอนให้สวดมนต์ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เพราะครูบาอาจารย์เหล่านั้นไม่ได้เห็นว่าอนุภาพการสวดมนต์มันเป็นอันตรายแก่ผู้ที่เขาอยู่ในภพภูมิต่ำ ๆ หรือถ้าเห็นก็ไม่อยากนำมาพูด เพราะจะทำให้ต้องได้พูดมาก อธิบายมาก เดี่ยวคนนี้ก็ว่าสวดแล้วดีต่าง ๆ นานา ท่านขี้เกียจพูดก็เลยเงียบเฉยไปเลย...อย่างนี้ก็มี

แต่ถ้าหากผู้ใดที่ยังไงก็ต้องสวดให้ได้ ก่อนจะสวดก็ให้ตั้งจิตคิดประกาศบอกเขาก่อนว่า “ภูตผีปีศาจ ชั้นต่ำทั้งหลาย บัดนี้เราจะสวดมนต์หากใครไม่ชอบหรือฟังแล้วทรมาน ก็ให้หลีกหนีไปที่อื่นจนกว่าเราจะสวดมนต์เสร็จ แล้วจึงกลับมาเกิด” ดังนี้ แต่ให้รู้ไว้ว่า ยังมีผู้ที่เขาเดือดร้อนอยู่

เป็นวิมาน แปรเป็นอาหาร เป็นต้น แล้วพอเขาเข้าไป อยู่ในวิมานหรือหยิบอาหารมากินเท่านั้น สักพัก...วิมานหรืออาหารนั้นก็จะเป็นไฟฟูขึ้น ลูกไหม้ เขาให้หมดไหม้ไปเป็นเช่นนี้ๆ จริง ๆ นะจริง ๆ

ฉะนั้นผู้จะภาวนาหรือผู้จะอุทิศบุญภาวนาให้แก่เขา (ผู้อยู่ในโลกทิพย์) ให้พยายามรักษาศีลให้มั่นคง และให้พยายามตัดกังวลออกให้หมดจึงทำการภาวนา ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะเป็อันตรายแก่ตน และแก่ญาติได้

แล้วทีนี้เมื่อศีลดีแล้ว กังวลก็ตัดได้แล้ว ก่อนจะทำการภาวนาก็ให้อธิษฐานเปิดการจ่ายบุญก่อน แต่บุญที่เกิดจากการภาวนานี้ ผู้ที่อยู่ในภพภูมิต่ำ ๆ เช่น ฝิ-ปีศาจ-เปรต-ผีเชื่อโรค รับประทาน

กังวล (ปลิวพร) ๑๐ อย่างคือ

- ๑. ความกังวลเกี่ยวกับอวาสา (ที่อยู่อาศัย)
- ๒. ความกังวลเกี่ยวกับตระกูล (ที่เขาอุปฐากหรืออุปถัมภ์)
- ๓. ความกังวลเกี่ยวกับลาภ (ปัจจัยสี่)
- ๔. ความกังวลเกี่ยวกับคณะ (พวกพ้องหมู่เพื่อน)

- ๕. ความกังวลเกี่ยวกับการงาน (งานที่ทำและการก่อสร้าง)
- ๖. ความกังวลเกี่ยวกับอัทธานะ (การเดินทางไกล)
- ๗. ความกังวลเกี่ยวกับญาติ
- ๘. ความกังวลเกี่ยวกับการเจ็บไข้
- ๙. ความกังวลเกี่ยวกับศัตรู (คือการศึกษาเล่าเรียนต่าง ๆ)
- ๑๐. ความกังวลเกี่ยวกับอธิติฤทธิ์

การอุทิศบุญจากการภาวนา

ก่อนนั่งสมาธิหรือเดินจงกรม ให้อธิษฐานจิต โดยคิดว่า “ขอบุญที่เกิดจากการนั่งสมาธิหรือเดินจงกรมนี้ จงถึงแก่เทวดารักษาข้า, นายเวรที่มาถึงข้า และที่เบียดเบียนอยู่ภายใน-ภายนอกร่างกายข้า, ภูต, ฝิ, ปีศาจ, เปรต, ปอบ, นาค, ครุฑ, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, ยักษ์, อสูร, เงือก, กิณนรา, เทวดา, มาร, พรหมที่สถิตอยู่ ณ บริเวณนี้ ถ้าบุญเกิดขึ้นเมื่อใดในขณะที่

ข้ากำลังภาวนาอยู่นี้ ขอให้ท่านอธิษฐานเอาบุญจาก
ข้าได้เลย และอย่าได้ขัดขวางการปฏิบัติภาวนาของ
ข้าตลอดไป”

จากนั้นก็ให้มีสติจดจ่ออยู่กับภาวนาของตัวเอง
ต่อไปตามปกติ

หมายเหตุ บุญที่เกิดจากการภาวนาเป็นของ
ละเอียดและมีกำลังมาก พวกผี, ปีศาจ, หรือผีเชื้อโรค
ซึ่งอยู่ในภพต่ำจะรับได้ยาก ฉะนั้น หากเราต้องการ
โอนบุญที่เกิดจากการภาวนาให้เขารับได้อย่างสะดวก
เราต้องอธิษฐานแปรสภาพบุญให้เป็นสิ่งที่เหมาะสม
กับเขาเหล่านั้นเสียก่อน เพื่อช่วยให้เขารับบุญได้ง่ายขึ้น
โดยก่อนที่จะภาวนาให้คิดในใจไว้ก่อนว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญที่
เกิดจากการภาวนาของข้าครั้งนี้ จงแปรสภาพเป็นสิ่ง
ต่าง ๆ ตามแต่อมนุษย์แต่ละดวงใจที่มาเกี่ยวข้องกับ
ข้าอยู่ในเวลานี้ต้องการ และขอให้บุญที่แปร
สภาพแล้วนั้นจงเป็นของอมนุษย์แต่ละดวงใจเหล่านั้น
ตามที่เขารารถนาด้วยเถิด”

๖. แก้อาการป่วยสังคมโลก

มีคนถามข้าพเจ้ามากมายว่า “ทำไมสังคมจึง
มีแต่ความเดือดร้อน-ยุ่งเหยิงหลายประการต่าง ๆ
นานา สารพัดรูปแบบ” ในคำถามนี้ข้าพเจ้าขอตอบ
รวบยอดทั้งหมดแบบรวบยอดคำตอบ ความเดือด
ร้อนมากหรือน้อยก็ตาม เป็นผลมาจาก “บาป” ที่เคย
ทำไว้หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “นายเวร” เมื่อนายเวร
เข้าถึงก็มีแต่ความเดือดร้อนนับตั้งแต่บัดนั้นไป
จนถึงมากมายมหาศาล

ความเสียหายทั้งหมดนี้เป็นผลมาจาก “นายเวร”
ทั้งหมด วิธีแก้ไขอันดับแรกคือให้ตั้งความคิดอธิษฐาน
ว่า “ขออำนาจ พุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้
ญาติ ให้เทวดารักษาให้นายเวร ให้เชื้อโรคของข้า”

ให้อธิษฐานแบบนี้วันละร้อยหรือพันหรือหมื่น
รอบ เมื่ออธิษฐานเช่นนี้ อำนาจพระรัตนตรัยก็จะ
บันดาลบุญไปสู่มิติทิพย์ตามที่เราขอให้บันดาลไป การ

อธิษฐานที่ว่านี้ ทำได้ตลอดเวลาทุกอิริยาบถ เมื่อญาติ
ทิพย์ได้บุญ เมื่อเทวดาที่รักษาได้บุญ ก็จะรักษาเรา
บันดาลสิ่งที่ดี ๆ ให้เกิดกับเรา และเมื่อนายเวรได้บุญ
ก็จะเลิกจองเวรเรา บางกลุ่มก็จะหันกลับมาช่วยเรา
บางกลุ่มก็จะหลีกหนีจากเราไปเลย เมื่อเชื่อโรคได้บุญ
พวกที่เป็นผีเชื่อโรคก็จะเปลี่ยนแปลงดีขึ้น ก็จะไม่
อยากเกิดในคน ไม่อยากกินเลือดกินเนื้อคน จิตของ
มันก็จะไปเกิดในที่ที่สบายขึ้น บางกลุ่มก็กลับมารักษา
เรา บางกลุ่มก็ไปสูภพที่ดีหนีไปเลย

นายเวรที่ได้บุญ ถ้าไม่ยอมให้อภัย กรรมการ
ปกครองของสวรรค์ กรรมการยุติธรรมในสวรรค์ กรรม
บังคับคดีในสวรรค์และยมโลกย่อมจัดการกับนายเวร
ที่รับบุญแล้วแต่ไม่ยอมให้อภัยตามหลักของความถูกต้อง

ที่นี้ฝ่ายญาติและเทวดาที่รักษา หรือว่าอมนุษย์
ทั้งหลายผู้ที่สถิตในที่ต่าง ๆ เช่นที่ดิน-จอมปลวก-ต้น
หญ้า-ต้นไม้-ภูเขา-ห้วย-หนอง-คลอง-บึงต่าง ๆ ที่มีน้ำ

แม้แต่สถิตในทะเลมหาสมุทร รวมถึงพวกสถิตไอน้ำ-
กลุ่มเมฆและอากาศ รวมทั้งพวกที่สถิตดวงดาวต่าง ๆ
ในอวกาศ

พวกที่ขอรับบุญจากคนแล้วช่วยคนทำงานทุก
ระดับชั้น กลุ่มสูงศักดิ์ลงมาก็จะช่วยปกป้องรักษาคณะ
มนตรีมหาอำมาตย์ กลุ่มต่ำศักดิ์ลงมาอีก ก็จะช่วยปก
ปักษ์รักษาผู้ดูแลเขตแคว้นตามเมืองเล็กเมืองน้อยต่าง ๆ
รวมไปถึงคนดูแลเขตหมู่บ้าน-ชานเมือง ก็จะมีอมนุษย์
กลุ่มที่คอยดูแลปกป้องรักษาอยู่ รวมไปถึงสัตว์เลี้ยง
ต่าง ๆ ด้วย เช่น ช้าง-ม้า-วัว-ควาย-หมู-หมา-เป็ด-ไก่
สัตว์เล็กสัตว์น้อยทั้งหลาย แม้แต่แมลงต่าง ๆ ก็มีผู้
รักษามันมีผู้อภิบาลรักษาดูแลมันเหมือนกัน ฉะนั้น วิธี
ส่งเสริม-บูชา-สงเคราะห์-อนุเคราะห์ อุปถัมภ์ค้ำจุน
จะต้องเป็นวิธีที่ช่วยเหลือให้สบายขึ้น ไม่ใช่ใช้วิธีกดขี่
ให้ทุกข์ทรมาน ถ้านายเวรเขาไม่ทำการหนักโดยไม่ลดละ
ถ้านายเวรเขาทำการหนักนั้นก็คอยว่ากันอีกอย่าง

วิธีส่งเสริม-บูชาที่ว่านี้จะบอกวิธีรวบยอดง่าย ๆ

“ข้าพเจ้า(หลวงพ่อบุญ)ได้พิสูจน์มาแล้วเป็นเวลา ๒๐ ปี ได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ ตอนแรกข้าพเจ้าก็ทำอยู่คนเดียว หลายปีเหตุการณ์ก็เปลี่ยนแปลงจากหนักเป็นเบาได้หลายอย่าง” จึงลองบอกให้ผู้อื่นทำดู เขาก็ได้ผลเป็นที่พอใจหลายคน จึงได้แนะนำผู้อื่นกว้างขวางออกไป จนข้าพเจ้าได้รับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นหลายสิ่งหลายอย่าง รวมทั้งได้เห็นเปรต-ผี-เทวดาหลายกลุ่ม-หลายประเภท-หลายลักษณะ-หลายอาการที่เกิดขึ้น แสดงให้ข้าพเจ้าได้เห็น ข้าพเจ้าได้เห็นทั้งพวกศักดิ์ใหญ่-ศักดิ์น้อย-รวมทั้งพวกที่ไม่มีศักดิ์ศรีและก็รับทราบว่ามีผู้ที่ไม่ได้มาแสดงให้เห็นจะต้องมีอยู่อีกมากมายคณานับไม่ไหว แม้คิดเฉพาะผู้อยู่ใกล้มนุษย์นี้ก็คงจะมากคณานับไม่หวาดไหว จึงอยากให้ทุกคน**ขอแต่ได้ทำความดี** ยกตัวอย่าง เช่น ได้ให้ทานแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม **ให้คิดอุทิศบุญทันที** เมื่อได้ให้สิ่งของนั้นแก่สัตว์ใดหรือให้แก่คนใดก็ตาม **ให้คิดทันทีว่า บุญนี้ให้ญาติ ให้เทวดาที่รักษาให้นายเวร ให้เชื้อโรคของข้า** ถ้าจะให้ผู้อื่นให้

เปลี่ยนคำลงท้ายตรงคำว่า “**ข้า**” เป็นผู้นั้น ๆ ได้เลย แม้แต่การเสียภาษีอากรบำรุงท้องที่ ก็ให้คิดอุทิศแบบเดียวกันได้ทันที ยิ่งแล้วถ้าได้ถวายของแก่สงฆ์จงคิดอุทิศทันทีในขณะที่ถวาย คิดหลาย ๆ รอบ ก่อนถวายก็คิด-กำลังถวายก็คิด-ถวายเสร็จแล้วก็คิด ความคิดให้ต่อเนื่องกันนับตั้งแต่ยกของเข้าถวายจนถวายเสร็จคิดให้มันได้ประมาณ ๒๐ รอบ ในการคิดอุทิศรับรองไม่พลาดแน่ ข้อสำคัญในเวลานั้น **“ห้ามพูด”** ให้คิดอุทิศบุญตั้งว่านี่ในการให้ หรือถวายสิ่งของ

อีกอันหนึ่งถ้าบ้าน-รถ-ที่ดิน-หรือสถานที่ใด ๆ รวมถึงทรัพย์สินสมบัติทุกอย่างของเราได้ถูกเจิมไว้ด้วยอาคม-เสกเป่าด้วยเวทมนต์ต่าง ๆ แม้จะใช้อำนาจพระรัตนตรัยเสกเอาไว้ก็ตาม จงมลายมนต์นั้นออกก่อน เพื่อญาติทิพย์จะได้เป็นอิสระแล้วรับบุญที่เราให้ได้อย่างสบาย ถ้าเขาอยู่ไกลก็ให้ชวนกลับบ้านเพื่อจะได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

วิธีมลายมนต์คือ **ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จง**

บันดาลมนต์ที่ผูกมัดที่สกัดกันให้มลายไป ตั้งใจคิด
หลายๆ รอบให้ต่อเนื่องและแก้ด้าย-ผ้ายันต์-เหรียญ
หรือวัตถุใด ๆ ที่ปลุกเสกทุก ๆ อย่างเอาออกไปให้พ้น
แล้วชักชวนญาติทิพย์ทั้งหลายของเราเข้าบ้านด้วย
การคิดดังนี้

ขออำนาจพุทธ ธรรม สงฆ์ จงบันดาลบ้านรด
ที่ดิน ป่าไม้ ต้นไม้ หรือทรัพย์สมบัติทุกอย่างที่เรามี
กรรมสิทธิ์ให้เป็นที่อยู่ให้สบายแก่ญาติทิพย์และเทวดา
ที่รักษาให้เข้ามาสถิตได้ เมื่อเขาอยู่ในบ้านหรือที่ใด ๆ
ที่เกี่ยวกับเรา ก็ให้อุทิศบุญแก่เขาตามที่บอกนี้เขา
สบายขึ้น เขาช่วยเราแน่ นี่เป็นการดำรงชีวิตและ
เป็นการเกี่ยวข้องกันที่ถูกต้องของพวกโลกทิพย์กับ
มนุษย์

การอธิษฐานถึงอำนาจ พุทธ ธรรม สงฆ์ เรียก
ว่า “**พืง**” การอุทิศบุญเพื่อญาติและเทวดาที่รักษา เรียก
ว่า “**บูชา**” ถ้าเทวดาหรือญาติ มีศักดิ์น้อยเสมอเรานั้น
เรียกว่า “**สงเคราะห์**” ถ้าเทวดารักษาหรือญาติมี

ศักดิ์ต่ำกว่า เรียกว่า “**อนุเคราะห์**” และการอุทิศบุญ
ให้นายเวรและเชื้อโรคนี้ เป็นการใช้หนี้ที่เราเคยทำได้
ก่อนที่นายเวรและเชื้อโรคเขาจะมาทำเรา และเมื่อ
นอนหลับได้ฝันเห็นผู้ใดให้อุทิศบุญให้ผู้นั้น ฝันเห็นสัตว์
ใด ให้อุทิศบุญให้สัตว์นั้น ฝันเห็นวัตถุสิ่งของใด ให้อุ
ทิศบุญให้ผู้เนรมิตวัตถุสิ่งของให้ผู้นั้น

รวมทั้งหมดนี้เป็นการพืง-บูชา-สงเคราะห์-
อนุเคราะห์-ใช้หนี้-ครบเรียบร้อยแล้ว การดำรงชีวิต
ให้ทำตามนี้ แล้วทุกท่านจะปลอดภัย

หมายเหตุ :

- นายเวรมีตั้งแต่ เชื้อโรค-สัตว์เล็กน้อย-ผี-แมลง-
ผีสัตว์ใหญ่-เปรต-ปีศาจ-เทวดา-ยักษ์-คนธรรพ์-กุม
ภันท์-นาค-ครุฑ-อสูร-มาร-พรหม-เงือก-กินนรา ฯลฯ
แม้แต่ในอสังขนิพรมก็มีนายเวรเรา

- ญาติ ก็มีทุกภูมิเหมือนกันกับนายเวรนี้

- ถ้าอุทิศบุญให้ฝ่ายญาติ เมื่อเห็นนายเวรขยับตัว
ฝ่ายญาติของเราก็เริ่มขยับตัวเหมือนกัน ถ้านายเวร

ได้บุญแล้วกลับมาเป็นพวก เราก็จะสบายขึ้น ญาติ
ทิพย์ของเราจะมีพวกพ้องมากขึ้น ภัยพิบัติอันเกิดแต่
แรงบันดาลก็จะหมดไป

- การอุทิศบุญแบบนี้ การอธิษฐานแบบนี้ กำไร
บุญจะเกิดขึ้นมากมาย เพราะเป็นการทำบุญด้วยบุญ

- ถ้าเป็นคนในศาสนาอื่น พึงใช้อำนาจของ
ศาสดาตนันดาลบุญอุทิศแบบเดียวกัน บุญจะสำเร็จ
ได้เหมือนกัน เช่นคนในศาสนาคริสต์ให้อธิษฐานว่า **“ขอ
อำนาจพระบิดาและพระเยซู จงบันดาลบุญข้าให้....”**
แบบเดียวกัน คนอิสลาม-คนฮินดู และทุกศาสนา พึง
ทำตามแบบเดียวกันนี้ได้ผลแน่นอน

- ให้ทำตามทีบอกนี้ โดยไม่ต้องมาพบกับ
ข้าพเจ้าให้ลำบากและอย่าพึ่งติดต่อกับข้าพเจ้าโดย
ประการใด ๆ ทำตามที่บอกนี้ให้มาก ๆ ก่อน.

๗. ขอร้องต่อชาวโลกในความโง่ของตน

ข้าพเจ้าและคณะขอร้องในความผิดต่อท่านทั้ง
หลายทั้งพระ-เณร-ซี-โยม-เปรต-ผี-ปีศาจ-เทวดา ทั้ง
ชาวมนุษย์และชาวทิพย์ทั้งหลาย

เมื่อก่อนนี้ข้าฯ คำนวณแต่ฝ่ายบุญ-ฝ่ายวิมาน
เทพของท่านทั้งหลายผู้สร้างบุญในการถวายของกับ
พระภิกษุ และข้าฯ ได้เห็นผลบุญของท่านทั้งหลาย
ปรากฏอย่างมากมาย

เมื่อก่อนไม่รู้จึงได้รับสิ่งรับของของท่านทั้งหลาย
เช่น เงิน-ทอง-เสื้อผ้า-เครื่องมือในการก่อสร้าง-อาหาร
ทั้งหลายที่ผิดเวลาและผิดพระวินัยด้วย แต่เมื่อไม่กี่
เดือนมานี้ ประมาณก่อนเข้าพรรษา ปี ๒๕๔๙ ข้าฯ ได้
เห็น เปรต-ผี-ปีศาจที่ต่ำต้อยมาก และบางกลุ่มถึงขั้น
ที่เคยมีวิมานฟ้าก็ตาม แต่ปัจจุบันนี้ปรากฏว่าวิมานฟ้า
นั้นได้หายไปหมด ตัวเขาก็ปรากฏเป็นเพียงฝุ่นละออง

ลอยมาและร้องบอกข้าฯ ว่า “ช่วยด้วย ๆ” และอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งก็คงไม่บรรยายไปมาก และข้าฯ ได้ถามเขาว่า “เป็นเพราะอะไร?” เขาบอกว่า “ไม่รู้เหมือนกัน แต่ก่อนหน้านี้ญาติได้ใส่บาตรด้วยอาหาร-ขนม-นม-ของกินต่าง ๆ ในตอนนั้นแล้วได้อุทิศบุญให้พวกข้าฯ ก็ได้บุญมากและคิดว่าจะได้มากยิ่งขึ้นไปอีก จึงไปรอรับอีก

ในระยะต่อมา ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๒ ก็ได้ไปรอรับอีก ซึ่งญาติได้นำเงินเข้าถวายพระที่เขาเคยไปถวายข้าวปลาอาหารแล้วอุทิศบุญให้พวกข้าฯ ซึ่งก็เป็นองค์เดียวกันนั้นแหละ เมื่อญาตินำเงินเข้าถวายพระองค์นั้นแล้วได้อุทิศบุญให้พวกข้าฯ ก็ได้เกิดมีทั้งบ่อน้ำ-บ้านเรือน-สิ่งของเครื่องใช้อันเป็นทิพย์มากมาย แต่อยู่คนละที่กับบุญเก่าที่เคยได้รับมาก่อน พวกข้าฯ ดีใจมาก พวกข้าฯ ก็เข้าไปบริโภคใช้สอย-ต็มกิน บางคนต็ม บางคนกินอาหาร บางคนเข้าไปนั่ง-นอน ในวิมานนั่งโต๊ะ-นั่งเตียง บางคนดึงเอาเสื้อผ้ามานุ่ง-มาห่ม ใน

ระยะใกล้เคียงกัน ในเวลาที่ไปด้วยกัน พวกข้าฯ ได้เกิดอาการร้อนรน ผู้ที่ต็มน้ำ น้ำได้ทะลุออกตามตัว ผู้ที่กินอาหาร อาหารกลายเป็นไฟไหม้ปากเผาหัวเผาตัว ผู้ที่อาบน้ำ น้ำได้กลายเป็นน้ำกรดเผาไหม้จนเหลือแต่กระดูก ผู้ที่เข้าไปในวิมานพอนั่งบนโต๊ะ-เตียง-ตั้ง-พุกนุ่ม ๆ บนที่นอนก็กลายเป็นไฟเผาไหม้อย่างรุนแรง และจะกลับไปยังที่ที่เคยรับบุญไว้คือ วิมานเดิม-สมบัติเดิมหายไปไหน ?

พวกข้าฯ เจ็บปวดรวดร้าวมาก และได้มีผู้ที่ส่งางามปรากฏขึ้น แล้วได้ร้องบอกว่าถ้าอยากแก้ไขให้ไปวัดสามแยก จึงได้พากันเดินทางมา จากเข้าพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็มาถึงวัดสามแยกตอนนี้ (ปีพ.ศ. ๒๕๔๙) พวกข้าฯ ขอให้ท่านช่วย หวังว่าท่านคงช่วยได้”

เมื่อได้ทราบเรื่องราวของพวกเขา ข้าฯ ก็ดีทำบุญให้ ตอนนี้พวกเขาอยู่สบาย อยู่ดีกินดีมีความสุข กลับคืน ข้าฯ จึงได้ชักชวน เปรต-ผี-ปีศาจ ที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากทรมานทั้งปวง ให้มาหาข้าฯ ที่นี่ และให้

ติดต่อกันที่นี่ โดยการแจ้งข่าวทางใดทางหนึ่ง ทั้งมิติ
ทิพย์และมนุษย์จึงได้รับรู้เรื่องราวหลายอย่างจนไม่
สามารถที่จะพรรณนาให้ฟังจบได้ ข้าฯ ได้แก้ไขทั้งเปรต-
ผี-ปีศาจ และความร่ำร้อนของชาวโลกทิพย์และ
มนุษย์ไปแล้วอย่างมากมาย

และตอนออกพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๙ นี้ มีเด็กคน
หนึ่งอายุประมาณปีกว่า ๆ ถึงสองปีเป็นอย่างมากได้
นำเงินมาบริจาคแต่ไม่ยอมใส่ลงตู้ที่จัดเตรียมไว้ให้ และ
ไม่ยอมเอาไปให้แม่คหบดีกวัด พ่อ-แม่ คุมไป ก็ไม่ไป มุ่ง
แต่จะเอาเงินให้ข้าฯ แต่เพียงอย่างเดียว และทำหน้าที่
ไม่พอใจเมื่อพ่อ-แม่ ดึงมือให้เอาเงินไปใส่ตู้รับบริจาค
ด้วยความสงสารเด็ก ผู้มุ่งหวังอยากจะให้ ข้าฯ จึงได้
แบมือไปเด็กนั้นได้วางเงิน ๒๐ บาท ใส่ที่ข้าฯ แล้วก็
ร้องขึ้นว่า เอ้ !!!!

ข้าฯ ถามว่าดีใจไหม? เด็กคนนั้นก็บอกว่าดีใจแล้ว
หันกลับไปหาพ่อ-แม่ พร้อมกับแสดงอาการดีใจอย่าง
มาก

และหลังออกพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ก็ได้มีพวกผี-
ปีศาจหลายกลุ่ม มาบอกเรื่องที่ทุกข์ทรมานร่ำร้อน
สารพัดอย่างที่เกิดจากการที่เขาได้รับบุญจากญาติที่
ไปทำบุญกับวัดที่มีพระอรหันต์อยู่ เมื่อรับบุญแล้ว
พอนุ่งห่มก็เกิดเป็นไฟ-พอกินก็เป็นไฟเผา ร้อน-พ้ออาบ
ก็เหมือนกัน เป็นหมื่นเป็นแสนชีวิตที่อยู่ด้วยกัน แล้วก็
มีผู้ที่สง่างามมีอานุภาพยืนอยู่ไกล ๆ ร้องบอกขึ้นว่า ให้
ไปวัดสามแยกอย่ามารับบุญที่พระท่านพาทำมา ๆ แบบ
นี้ แล้วพวกเขาก็มาเล่าให้ข้าฯ ฟังที่วัดสามแยก

ข้าฯ จึงได้ตั้งใจอธิษฐานตั้งแต่วันที่ ๑๐ ต.ค.
๒๕๔๙ เรื่องก็ปรากฏแก่ข้าฯ และได้เห็นพวกโยมที่
ถวายเงิน-ทอง-อาหาร ที่ผิดเวลาและผิดพระวินัยด้วย
-ยาที่อายุสั้นแต่ถวายเอาไว้เป็นยาอายุยาว รวมทั้ง
พวกโยมที่ติดใจกับพระที่ได้เงิน-ทอง และสิ่งของอื่น ๆ
ที่ผิดพระวินัย ข้าฯ เห็นพวกเขาเอนอนอยู่นั่งอยู่ใน
ระหว่างทางไปนรกและทางไปสวรรค์ จึงได้เข้าไปถาม
แต่พวกเขาเหล่านั้นไม่ตอบ ข้าฯ ได้ยื่นมือไปจับที่ตัว

เพื่อตั้งให้พวกเขาหันมาตอบ ร่างของพวกคนเหล่านั้นก็หายไป แต่คนที่ว่าเหล่านี้พวกเขายังมีชีวิตอยู่หลายคน ข้าฯ ไม่สามารถจะกล่าวนามได้ทั่วถึงแต่ให้ทราบไว้เถิดว่า มีบาป-บุญทุกคนในการที่ได้ถวายสิ่งถวายของที่ผิดวินัยแก่พระอรหันต์หรือสงฆ์ ย่อมมีอาณุภาพบาป-บุญไว้อรเป็น ๒ ทาง อย่างละมาก ๆ คือ บาปก็มาก บุญก็มาก ข้าฯ เกิดความสงสาร ถ้าหากเขาตั้งสติระลึกถึงบุญไม่ทัน ตายไปติดภาวะบาป ก็ต้องตกนรกหมกไหม้เผาผลาญอย่างยาวนาน ถ้าผู้้นั้นมีการระลึกถึงบุญทัน ก็จะไปสวรรค์อย่างยาวนาน ถ้าอยู่ในสวรรค์แก้ไขไม่ทัน ตายไปอีก ผู้้นั้นก็ต้องไปนรกที่ทำได้ทำไว้ ถ้าทำไว้ไม่พอย่นักมีบุญ-บาป พอกัน มากพอกัน-น้อยพอกัน ผู้้นั้นก็จะไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานในเทพ เช่น นาค-ครุฑ เป็นต้น

เมื่อระลึกทราบอย่างนี้จึงได้ย้อนกลับไปดูเด็กคนที่ให้เงิน ๒๐ บาทนั้น เพื่อจะได้ทราบว่าเด็กคนนั้นได้อะไรบ้าง ? ก็เห็นเขานั่งอยู่-เดินอยู่หันไปหันมาอยู่

ตรงระหว่างทางที่จะไปนรกและสวรรค์ ข้าฯ ร้องบอกขึ้นว่า “ไอ้หนูมานี่!” เด็กหันมา ได้ยื่นมือมาหา แล้วก็หายไป ซึ่งคำนวณได้ว่าเด็กนี้ต้องมีภาวะเป็นสองคือ มีทั้งสวรรค์และนรก ฝ่ายละยาวนานมาก เพราะตอนนี้เขายังไม่ตายด้วยอาณุภาพการให้เงิน ๒๐ บาท แก่ข้าฯ

เรื่องดังว่านี้ ปรากฏหลายครั้งหลายคราว ข้าฯ จึงได้ให้พระตรวจเช็คพระวินัยและพระสูตรในพระไตรปิฎกฯ ดู ปรากฏว่ามีอยู่จริง ซึ่งเป็นเรื่องอ้างอิงหรือเป็นเรื่องเข้ากันได้กับที่ข้าฯ ได้เห็น

และได้มีโยมที่มาจากจังหวัดสกลนครมาแล้วให้ฟังในเช้าวันที่ ๒๓ ต.ค. ๒๕๕๙ ว่า หลังจากที่เขาได้เรียไรเงินมาจัดผ้าป่าเพื่อถวายหลวงพ่อก็ได้มีผู้ฝันเห็นเขาว่า ตัวเขาและหลวงพ่อก็ได้ไปอาศัยอยู่ที่เกาะเล็ก ๆ กลางน้ำไกล ๆ และได้เห็นว่าเขาเดินลงไปใต้น้ำ ซึ่งน้ำนั้นก็เดือดเป็นไฟขึ้น เขาหนีขึ้นมาบนเกาะไม่ทันน้ำซึ่งกลายเป็นไฟจึงเผาไหม้ร่างกายเขาจน

เหลือแต่กระดูก เขาได้เล่าให้ข้าฯ และคณะวัดสาม
แยกฟัง จึงได้ประชุมปรึกษาหารือกันในเวลาเที่ยง
ของวันที่ ๒๔ ต.ค. ๒๕๔๙ นี้

ได้ความสรุปว่า ข้าฯ ผิดมากที่เคยรับของที่ผิดวินัย
ซึ่งทำให้เกิดอานิสงส์ร้ายแก่ผู้ถวายอย่างมากมาย แม้
จะมีผลดีก็ต้องยกไว้ก่อน เพราะผลร้ายที่เห็นนั้น
อันตรายมาก

ข้าฯ และคณะวัดสามแยกจึงอยากให้เห็น ท่าน
ทั้งหลายที่ทำบุญแล้วมีบุญเกิดขึ้นแต่เพียงฝ่ายเดียวโดย
ไม่มีบาป

ฉะนั้นข้าฯ จึงขอแก้ไขการสอนทั้งหลายที่สอน
ผิดไปด้วยความมั่งง่าย เช่นที่ข้าพเจ้าเคยบอกว่า “เงิน
๑ บาท ถวายแก่พระอรหันต์มีผลมากมายนับไม่ได้
แต่ให้แก่ภิกษุผู้ทรงศีลมีผลน้อยกว่า” แต่อันที่จริงแล้ว
ผลบาปที่ได้นั้นก็มากมายนับไม่ได้เหมือนกัน

นับแต่นี้เป็นต้นไป ข้าฯ จะพยายามพาคณะวัด
สามแยกค้นคว้า เมื่อพบเห็นอะไรที่ผิดจะพยายาม
ทำการแก้ไขให้ถูกต้องตามพระธรรมวินัยต่อไป หากผู้

ใดขัดข้องไม่เข้าใจในเรื่องที่แจ้งมานี้ จะบอกที่ศึกษา
ในพระไตรปิฎกฯ ให้ในตอนต่อไป และเมื่ออ่านแล้วไม่
เข้าใจ ข้าฯ และคณะรับให้คำปรึกษาตามกำลังสติ-
ปัญญาของข้าฯ และคณะ ส่วนตัวข้าฯ จะพยายาม
ค้นดูตามธรรมชาติและจะให้คณะภิกษุช่วยค้นดูตาม
ธรรมชาติ และจะให้คณะภิกษุช่วยค้นดูตามพระไตร
ปิฎกฯ ซึ่งข้าฯ เคยเห็นหลายอย่างที่ปรากฏกับข้าฯ และ
ข้าฯ ได้ให้คณะภิกษุในวัดค้นคว้าในพระไตรปิฎกฯ ซึ่ง
ก็เข้ากันได้กับเรื่องที่เราเห็นมากมายหลายอย่างและ
ได้ทำการแก้ไขหลายสิ่งหลายอย่างที่ผ่านมาและยัง
ต้องศึกษาในระบบต่าง ๆ อีกต่อไป

เพราะข้าฯ ไม่ได้เห็นรวบทีเดียวทั้งหมด ข้าฯ
เห็นทีละกลุ่มสองกลุ่ม เห็นทีละอย่างสองอย่าง แล้ว
ได้นำมาเทียบเคียงกับพระไตรปิฎกฯ ในแต่ละครั้ง
แต่ละคราวก็เข้ากันได้แล้วได้นำออกสอนไปแล้ว
มากมายหลายเรื่อง และคาดว่ายังต้องมีอีกมากที่
ต้องดูและเทียบเคียงกับพระไตรปิฎกฯ เพื่อนำออก
สอนต่อไป

เรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎก

เรื่องที่ข้าพเจ้าได้เห็นชาวโลกทิพย์ทุกขัร้อน
ทรมานมีเรื่องเทียบเคียงในพระไตรปิฎกดังนี้

เรื่อง	เล่ม	หน้า	บรรทัด
๑. ถวายของแก่พระทศิล อุทิสบุญไม่ออก	๒๓	๔๐๙	๒๐
๒. ถวายของแก่พระทศิล อุทิสบุญไม่ออก	๒๕	๒๓๘	๕
๓. พระอรหันต์ที่ศึกษาน้อย ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง... บาปมาก	๑๖	๓๐๒	๖
๔. โยมที่ปฏิบัติผิดต่อสงฆ์... บาปมาก	๓๗	๑๑๒	๖
๕. เปเรตกินขี้เปรต	๔๙	๕๖๐	๘
๖. เงิน-ทอง ไม่ควร ถวายภิกษุ	๓	๙๔๐	๑๗

บัดนี้ข้าฯ และคณะวัดสามแยก ขอขมา-ขออภัย-
ขอโทษ ต่อท่านทั้งหลาย ทั้งชาวโลกมนุษย์และชาว
โลกทิพย์ทุกกลุ่ม

ต่อไป ข้าฯ จะทำการพินิจพิจารณาให้ละเอียดถี่
ถ้วนทั้งฝ่ายบุญ-ฝ่ายบาป ก่อนที่จะทำการสั่งสอนทั้ง
ชาวมุขย์และชาวทิพย์ให้ปฏิบัติในสิ่งใด ๆ

พระเกษม อาจิณฺณสีโล
และคณะวัดสามแยก

“อาบัติทั้งหมดเป็นของเล็กน้อยสำหรับพระอรหันต์
เพราะตายจากแล้วก็แล้วกันไป โทษไม่มีแก่อรหันต์
แต่มีแก่พระอรหันต์บางส่วนมีโทษให้ผู้อื่นมาก
ฉะนั้นแม้เป็นพระอรหันต์ก็ควรเรียน
ถ้าพระอรหันต์ทำผิดผู้อื่นควรเตือนให้ท่านรู้”

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

เรื่อง	เล่ม	หน้า	บรรทัด
๗. ภิกษุที่แสวงหา เงิน-ทอง ไม่ใช่...	๙	๕๓๖	๑๑
๘. สิ่งของอันไม่สมควร แก่ภิกษุ(วัตถุอนามาส)	๓	๑๗๓	๑๖
๙. สิ่งของอันไม่ควร ถวายภิกษุ	๑๑	๓๑๐ ๓๑	๒๒ ๑
๑๐. บุญ-บาปเท่า ๆ กัน ไปเกิดเป็นนาค	๒๗	๕๕๗	๒๐
๑๑. ทานที่เป็นบาป	๑๐	๔๙๐,๕๕๖	
๑๒. วิธีปฏิบัติในเรื่องเงิน และทองที่มีผู้ถวาย	๓	๘๖๓-๘๖๕ ๘๖๙	
๑๓. วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ เงิน-ทองของภิกษุ	๗	๑๔๙	๓
๑๔. วิธีปฏิบัติในเรื่อง เงินและทองที่มีผู้ถวาย	๔๑	๑๐๖	
๑๕. บุญที่กลายเป็นไฟ	๔๙	๘๗	๑

“ผู้สวดมนต์จงระวัง” เรื่องเทียบเคียงใน พระไตรปิฎก มีดังนี้

เรื่อง	เล่ม	หน้า	บรรทัด
๑. อมนุษย์ทำร้ายมนุษย์ (ปโลภสูตร)	๓๔	๒๒๕	๑๕
๒. เทวดาวางแผนไล่พระ (เมตตาสสูตร)	๓๙	๓๓๓	๗
๓. อมนุษย์หลาย กำแพงเมืองหิ (รัตนสูตร)	๓๙	๒๒๗	๘
๔. เทวดาวางแผน ฆ่ามนุษย์ ๑ (สมุททวานิชชาตก)	๖๐	๑๓๘	๗
๕. เทวดาวางแผน ฆ่ามนุษย์ ๒ (ปุณโณวาทสูตร)	๒๓	๔๔๖	๑

จากพระไตรปิฎก ชุด ๙๑ เล่ม ของมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิธีปฏิบัติต่อเงิน-ทองสำหรับพระ

ถ้าใคร ๆ นำเอาทองและเงินมากล่าวว่า ข้าพเจ้าถวายทองและเงินนี้แก่สงฆ์, ท่านทั้งหลายจงสร้างอาราม วิหาร เจดีย์ หรือหอฉัน เป็นต้น ใดๆอย่างหนึ่งก็ตาม, จะรับทองและเงินนี้ไม่ควร

ในมหาปจจรี (ชื่อคัมภีร์อรรถกถา) ท่านกล่าวไว้ว่า ด้วยว่าเป็นทุกกฏ (การกระทำที่ชั่ว) แก่ภิกษุรูปใดรูปหนึ่งผู้รับเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่นก็ถ้าเมื่อภิกษุปฏิบัติแล้ว ภาวปฏิบัติทั้งหลายจะรับทองและเงินนี้ไม่สมควร

เขากล่าวว่า ทองและเงินจักอยู่ในมือของพวกเขาช่างไม้ หรือพวกกรรมกร ท่านทั้งหลายจงรับทราบ การงานที่เขาทำดี และไม่ด้อย่างเดียวตั้งนี้แล้ว มอบไว้ในมือพวกเขาช่างไม้หรือพวกกรรมกรเหล่านั้น จึงหลีกไป, จะรับก็ควร ถ้ามันเขากล่าวว่า ทองและเงินจักอยู่ในมือของพวกเขาคนของตนเอง หรือว่าจักอยู่ในมือของตนเอง ท่านพึงส่งข่าวไปเพื่อประโยชน์แก่บุคคลผู้

ที่เราจะต้องให้ทองและเงินเขาอย่างเดียว แม้อย่างนี้ ก็ควร

ก็ถ้าว่าพวกเขาไม่ระบุงสงฆ์ คณะ หรือบุคคล กล่าวว่ ข้าพเจ้าทั้งหลายถวายเงินและทองนี้แก่เจดีย์ ถวายแก่วิหาร ถวายเพื่อนวกรรม(การก่อสร้าง) ตั้งนี้ จะปฏิเสธไม่สมควร

พึงบอกแก่พวกกบปียการก (ผู้ปฏิบัติภิกษุใน เรื่องปัจฉัย ๔) ว่า ขนพวกนี้กล่าวคำนี้

แต่เมื่อเขากล่าวว่า ท่านทั้งหลาย (สงฆ์) จงรับ เก็บไว้เพื่อประโยชน์แก่เจดีย์เป็นต้นเถิด พึงปฏิเสธ ว่าการที่พวกเราได้รับไว้ไม่สมควร

แต่ถ้าคนบางคนนำเอาเงินและทองมามาก กล่าวว่ ข้าพเจ้าขอถวายเงินและทองนี้แก่สงฆ์ ท่านทั้งหลายจงบริโภคปัจฉัย ๔ (อาหาร-ยา-รักษาโรค- เครื่องนุ่งห่ม-ที่อยู่อาศัย) เถิด, ถ้าสงฆ์รับเงินและทองนั้น เป็นอาบัติ(การละเมิด)ทั้งเพราะรับ ทั้ง เพราะบริโภค

ถ้าบรรดาภิกษุเหล่านั้น ภิกษุรูปหนึ่งปฏิเสธว่า สิ่งนี้ไม่ควรและอุบาสกกล่าวว่า ถ้าไม่ควรจักเป็นของ ผมเสียเอง ดังนี้แล้วไป

ภิกษุนั้น อันภิกษุบางรูปไม่ฟังกล่าวคำอะไร ๆ ว่า เธอทำอันตรายลามกของสงฆ์ เพราะภิกษุใดโจท(กล่าวหา) เธอ ภิกษุนั้นเองเป็นผู้มีอาบัติ (การละเมิด) ติดตัว

แต่เธอรูประเดี๋ยวกระทำภิกษุเป็นอันมาก ไม่ให้เป็นอาบัติ ก็ถ้าว่า เมื่อภิกษุทั้งหลายปฏิเสธว่าไม่ควร เขากล่าวว่า จักอยู่ในมือของพวกกบฏปิยการก หรือจักอยู่ในมือของพวกคนของพวกท่านทั้งหลาย จงบริโภคปัจจัยอย่างเดียวเท่านั้นดังนี้ สมควรอยู่หนึ่ง เขาถวายเพื่อประโยชน์แก่จตุปัจจัย (อาหาร-ยารักษาโรค-เครื่องนุ่งห่ม-ที่อยู่อาศัย) ฟังน้อมไปเพื่อปัจจัยที่ต้องการ เขาถวายเพื่อประโยชน์จิวร ฟังน้อมไปในจิวรเท่านั้น ถ้าว่าไม่มีความต้องการจิวรนั้น สงฆ์ลำบากด้วยปัจจัยมีพิณฑบาท (อาหาร) เป็นต้น ฟังอุปโลกน์ (การบอกกล่าวแก่ที่ประชุม) เพื่อความเห็นดีแห่งสงฆ์

แล้วน้อมไปแม้เพื่อประโยชน์แก่พิณฑบาทเป็นต้น แม้ในอภิปยวัตถุ (สิ่งของที่ไม่สมควรแก่ภิกษุ) ที่เขาถวาย เพื่อประโยชน์แก่พิณฑบาทและคิลานปัจจัย(ยารักษาโรค) ก็นัยนี้

อนึ่ง อภิปยวัตถุ ที่เขาถวายเพื่อประโยชน์แก่เสนาสนะ (ที่อยู่อาศัย) ฟังน้อมไปในเสนาสนะเท่านั้น เพราะเสนาสนะเป็นครุภัณฑ์ (ของหนัก) ก็ถ้าว่า เมื่อภิกษุละทิ้งเสนาสนะไป เสนาสนะจะเสียหาย ในกาลเช่นนี้ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงอนุญาตให้ภิกษุทั้งหลายแม้จำหน่ายเสนาสนะแล้วบริโภค (ปัจจัย ๔) ได้

เพราะฉะนั้น เพื่อรักษาเสนาสนะไว้ ภิกษุอย่ากระทำให้ขาดมูลค่า ฟังบริโภคพอยังอัตภาพ (ชีวิต) ให้เป็นไป และมีใช้แต่เงินทองอย่างเดียวกันนั้น แม้ **อภิปยวัตถุอื่น** มี นาและสวน เป็นต้น อันภิกษุไม่ควรรับ

ถ้าชาวนาทิ้งหลายนากหาปณะ (ชื่อมาตราเงินในสมัยโบราณ) มากกล่าวว่า กหาปณะเหล่านี้พวกผม

นำมาเพื่อสงฆ์ และภิกษุรูปใดรูปหนึ่งกล่าวว่า ท่านจงนำผ้ามาด้วยกหาปณะเท่านั้น จงจัดข้าวยาคุ เป็นตัน ด้วยกหาปณะประมาณเท่านั้นด้วยความสำคัญว่า สงฆ์ไม่รับกหาปณะ สิ่งของที่พวกเขานำมาเป็นอกัปปิยะ (ไม่สมควร) แก่พวกภิกษุทั่วไป

ถามว่าเพราะเหตุใดสิ่งของที่เขานำมาจึงไม่สมควรแก่ภิกษุทั่วไป (ทั้งหมด) เป็นเพราะว่าสิ่งของเหล่านั้นได้มาจากการที่ภิกษุจัดการกหาปณะเอง คือเป็นผู้สั่งว่าให้เอาของสิ่งนั้นสิ่งนี้มาด้วยเงินจำนวนเท่านั้นเท่านั้น ดังนั้นของที่ได้อาจไม่สมควรแก่ภิกษุทั้งหลาย

ข้าพเจ้า ขอนำท่านทั้งหลาย ทั้งชาวมนุษย์และชาวทิพย์ ขอขมาต่อพระรัตนตรัย เพื่อปิดบาปที่ได้ทำไป เพื่อการไม่ทำบาปใหม่ ป้องกันไม่ให้ไปเปิดประตูบาปเดิม

และจะของดเว้นการกระทำที่ผิดต่อพระรัตนตรัย ขอให้ท่านทั้งหลายตั้งใจคิดหรือตั้งใจกล่าว ดังต่อไปนี้

คำขอขมาต่อพระรัตนตรัย

“ขออำนาจพระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์
จงบันดาลการขอขมาของข้าพเจ้านี้ให้ถึงแก่

พระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์

บัดนี้ข้าพเจ้าสำนึกผิดในการกระทำส่วนที่ผิดต่อ

พระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์

อันทรงคุณค่าหาประมาณไม่ได้

ข้าพเจ้าจะระมัดระวังสำรวม

ศึกษาหาความรู้ จะไม่ทำในสิ่งผิดที่ได้รู้

จะศึกษาในสิ่งที่ไม่รู้ เพื่อจะได้รู้ในสิ่งที่ผิดสิ่งที่ถูก

และจะเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องต่อไป

ขอพระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์

จงงดโทษ จงอภัย

แก่ข้าพเจ้าผู้ต้อภัยปัญญาด้วยเถิด”

หมายเหตุ : เมื่อก่อนหน้านี้ ท่านผู้มีจิตศรัทธาได้ส่งเงิน และ
ส่งสิ่งของทั้งหลายมาบำรุงวัดสามแยก ในนามของ หลวงปู่
เกษม อาจิณฺณสีโล ทั้งหมด ซึ่งเงินและสิ่งของบางอย่างที่
ท่านทั้งหลายส่งมา เป็นการปฏิบัติที่ผิดต่อพระวินัย ก่อให้
เกิดอาณิสสร้ายแก่ท่านผู้สร้างบุญ

นับจากนี้ต่อไป ถ้าหากท่านผู้มีจิตศรัทธาจะส่งสิ่งของ
ทุกอย่างมาบำรุงวัดสามแยก ให้ท่านส่งมาในนามของ **“วัด
สามแยก”** โดยตรง ตามที่อยู่ข้างล่างนี้

สำหรับเงิน - ทอง ให้ส่งมาในบัญชีของไวยาวัจกรของวัด
(ผู้ทำการสงฆ์) ๒ คน คือ

ชื่อบัญชี นายประจักษ์ กองแก้ว และ

นายอัศรพล อ้วนโคตร

ธนาคารกสิกรไทย สาขาชุมแพ บัญชี ออมทรัพย์

เลขที่บัญชี 124-2-55056-7

ส่วนผู้ที่ส่งมาทางธนาณัติ ก็ให้ส่งมาใน **นาม**
ของไวยาวัจกร คนใดคนหนึ่ง ในสองคนนั้นตามที่อยู่นี้
วัดสามแยก บ้านห้วยยางทอง ต.วังหลวง อ.น้ำหนาว
จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐ โดยส่งจ่ายที่ **ปณ.น้ำหนาว**

และห้ามส่งมาในนามของ

หลวงปู่เกษม อาจิณฺณสีโล

โดยเด็ดขาด

หากสงสัยประการใด ?

โทร. ๐๘-๑๕๔๖-๙๐๗๗,

๐๘-๑๙๕๕ -๘๔๐๕

(โรงครัววัด)

ขอท่านทั้งหลายปฏิบัติตามนี้โดยทั่วกัน

ข้าพเจ้าอนุญาตแล้วสำหรับผู้จะเผยแพร่ต่อ

ด้วยการสงเคราะห์-อนุเคราะห์ กรุณาอย่าขาย

- ห้ามต่อเติมหรือตัดคำที่มีอยู่ในนี้

- ให้ใส่ชื่อที่ทำการพิมพ์และเจ้าภาพผู้พิมพ์

เพื่อการติดต่อ ขอรับหนังสือต่อ ๆ กันได้ง่ายขึ้น

“ทำตามนี้ ข้าพเจ้ายินดีด้วย ไม่ทำตามนี้ ข้าพเจ้าไม่ยินดีด้วย”

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

“สัตว์โลกที่เจ็บป่วย
เพราะเคยเบียดเบียนกันมา
สัตว์โลกที่อายุสั้นเพราะเคยฆ่าสัตว์มา”
พระพุทธองค์ได้กล่าวว่
“ทุกอย่างสามารถเป็นอโหสิกรรมได้
ทุกอย่างเป็นอนิจจัง ทุกอย่างเปลี่ยนแปลง
ทำชั่วก็เปลี่ยนเป็นให้ทำดี
ทำดีก็เปลี่ยนเป็นการทำให้ประเสริฐขึ้น
มีความประเสริฐ
ก็เปลี่ยนเป็นความหลุดพ้นความผันไปได้”
พระเกษม อาจิณฺณสีโล

ศึกษาธรรมะวัดสามแยกเพื่อเติมได้ที่ www.samyak.com

ติดต่อขอรับ VCD-MP3 ได้ โดยเขียน ชื่อ-ที่อยู่ของท่านส่งมาที่
คุณอรุณรัตน์ ทวีวัฒน์มงคล ๑๑๒/๑๐๙ ถ.พหลโยธิน ๖๙/๑
แขวงอนุสาวรีย์ บางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๒๒๐

คำอุทิศบุญ

บุญกุศลใดที่เกิดจากการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ในการ
เผยแพร่เป็นธรรมทาน เมื่อบุญเกิดขึ้นแล้ว ขอบุญนี้จงเป็นของ
ผู้ที่อยู่ในโลกทิพย์ดังต่อไปนี้

จงเป็นของเหล่าอมนุษย์ที่ดูแลรักษาคณะผู้จัดพิมพ์ จง
เป็นของนายเวรของคณะผู้จัดพิมพ์ที่เดินทางมาถึงและที่
กำลังก่อกวนอยู่ตามร่างกายของคณะผู้จัดพิมพ์

จงเป็นของเหล่าอมนุษย์ที่ดูแลรักษาผู้อ่าน จงเป็นของ
นายเวรของผู้อ่านที่เดินทางมาถึงและที่กำลังก่อกวนอยู่ตาม
ร่างกายของผู้อ่าน รวมทั้งเป็นของเหล่าญาติทิพย์ของทุก ๆ ท่าน
ทุก ๆ คน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนี้ และจงเป็นของ
เหล่า อมนุษย์ทุก ๆ ตนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหนังสือเล่มนี้ เมื่อ
ทุก ๆ ท่านได้รับบุญแล้วจงสนับสนุนส่งเสริมญาติของท่านให้
เจริญ ทั้งทางโลกและทางธรรมตามที่ญาติของท่านปรารถนา
นั้นเทอญ.

ติดต่อขอรับหนังสือได้ โดยสอคของพร้อมแสดคมปี ๑๐ บาท (ชื่อหนังสือ) มาที่
ผู้พิมพ์ ก่อนเมฆแอนคักันย์กรุป (E-mail : yongyut71@yahoo.com)
๓๕/๑๕๑ ม.๑ ต.บางศรีเมือง อ.เมือง จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทร. ๐๒-๙๙๖๗๙๗๑, ๐๙๙-๑๐๓๓๖๕๐ fax : ๐๒-๔๔๐๓๗๒๒๓

อภิธานศัพท์จาก ผู้ให้ธรรมเป็นทาน

ศิษย์วัดสามแยก

วิธีอุทิศบุญที่ได้ผล

๑. ทำบุญทำทาน แล้วส่งบุญได้โดยคิดในใจทันทีว่า

“บุญนี้... ให้ญาติ ให้เทพที่รักษา ให้นายเวร

ให้เชื้อโรค **ของข้าพเจ้า”

๒. เบิกบุญที่ทำมาแล้ว ส่งบุญได้ตลอดเวลาโดยคิดในใจทันทีว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้า...

ให้ญาติ ให้เทพที่รักษา ให้นายเวร

ให้เชื้อโรค **ของข้าพเจ้า”

(**เปลี่ยนตรงนี้ถ้าเป็นผู้อื่น)

ก่อนนอน เบิกบุญจ่ายให้โดยคิดในใจว่า

“ขออำนาจพุทธ ธรรม สังฆ์ จงบันดาลบุญข้า ให้แก่

นายเวรที่มาถึงข้า เทพที่รักษาข้า และเทพผู้เป็นใหญ่อยู่

ณ สถานที่นี้ เมื่อได้รับบุญแล้วช่วยดูแลข้าขณะทีหลับ

อย่าให้ผู้ใดส่งสัญญาณก่อกรรมข้าโดยทางฝัน และหากมี

อันตรายจะมาถึง จงส่งสัญญาณให้ข้าทราบ

ล่วงหน้าด้วย แล้วข้าจะอุทิศบุญให้อีก.

ปฏิบัติจนเบิกบุญตลอดชีวิต